Milionul de euro al soțului șefei CSM / Huawei, go away!

ROMÂNIA
Newsweek

8-14.03.2019

Liviu Dragnea a construit, în Teleorman, din bani publici, două stadioane de 70 milioane lei. La Turnu Măgurele, joacă echipa lui Valentin Dragnea. Spitalele sunt tot de pe vremea lui Ceaușescu.

Teleorman Arena

Anul 2 • Numărul 44 • Preț: 11,90 lei

19044
5 948494 000029

MATINALUL #1 DIN ROMÂNIA

KISS FM

RĂZI CU RUSU ȘI ANDREI

LUNI-VINERI • 06:00-10:00

Newsweek ROMÂNIA

8-14.03.2019 _ ANUL 2 _ NR.44

SUMAR

Periscop

06 **Tranzacţii**
Spectaculoasa reţetă de făcut bani a soţului şefei CSM

08 Ea devine preşedintele Curţii, el se îmbogăţeşte

Opinii

10 MIHAI DUŢĂ
Dragnea, aurul şi tezaurul

MIRCEA MARIAN
Nu mai înjuraţi absenteiştii!

11 CRISTIAN PREDA
Răsărit

Dosar

12 **Iarba verde de acasă**
Un stadion de la Daddy pentru Junior

14 Proiect aprobat de subalternul ministrului Dragnea

16 Şoferul lui Dragnea, şef la echipă

18 Fraţii Erbaşu, abonaţi la contracte cu statul

19 Hagi, umilit de Dragnea

20 Oraşul trist în care a aterizat un OZN

22 12 milioane de euro pentru o utopie europeană

Periscop

24 **Slugărnicie**
Cine cântă seara în corul lui Gâdea

26 Avocaţii infractorilor fac legea

30 **Alarmă**
Cea mai gravă epidemie de gripă din 2015 încoace

Internaţional

32 **Securitate globală**
Huawei, go away!

38 **Mapamond**
Următorul război american fals?

Magazin

46 **Interviu**
Ana Blandiana:
„Dacă tinerii nu se vor duce la vot, oamenii ca mine rămân nişte personaje ridicole”

52 **Mobile World Congress**
Telefoane pliabile şi maşina interactivă

56 **Auto**
Electric Bulli

58 **Pescuit**
Cum să iei bronzul mondial la crap

Calendar

62 Gripa spaniolă omoară până la 5% din populaţia lumii

» P.38

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poţi abona » P.64-65

REDACŢIA

DIRECTOR _ Sabin Orcan

REDACTOR-ŞEF _ Răzvan Chiruţă

REDACTOR-ŞEF ADJUNCT _ Cătălin Prisacariu

Online manager _ Ştefan Onica
Senior editor _ Mircea Marian
Senior editor _ Silviu Sergiu
Senior editor _ Mihai Duţă
Senior editor _ Petre Bădică
Senior editor _ Ramona Ursu
Editor _ Flavia Drăgan
Editor _ Răzvan Scăeşteanu
Reporter special _ Petru Zoltan
Reporter _ Adelina Sahlean
Contributori _ Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Cristian Preda, Iulian Fota

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuţ Aldea

TRADUCERE

Monica Ady

GRAFICĂ

Cătălin Zaharia

FOTO

QUAN shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News Internaţional SA

Bd. Mărăşti, nr. 65-67, Sector 1, Bucureşti
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81
0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ Carmen Dincă

DIRECTOR PUBLICITATE _ Adrian Dinu
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ Andrei Sabin Orcan

TIPAR:
IPG Infopress™ Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

ARIZONA, STATELE UNITE

Dansând cu vulturii

Un tânăr amerindian învață „Dansul Vulturului" în incinta Parcului național Marele Canion, din statul american Arizona. Fotografia de arhivă a fost realizată în luna iunie 1952.

FOTO: IVAN DMITRI/MICHAEL OCHS ARCHIVES/GETTY IMAGES

BUCUREȘTI, ROMÂNIA

Procurori vs. procurori

Procurorul Gheorghe Stan, președintele Secției speciale de investigare a magistraților, și Adina Florea, adjuncta sa, au susținut primele declarații de presă de la instalarea în funcții, la 28 februarie 2019. Stan a pledat în favoarea OUG 7/2019.

INQUAM PHOTOS/GEORGE CALIN

PARIS, FRANȚA

L'amour géopolitique

Președintele Franței, Emmanuel Macron, a primit-o la Palatul Elysee pe Angela Merkel, cancelarul Germaniei, în data de 27 februarie. La Paris, Merkel a luat parte la un prânz și o sesiune de lucru cu omologul său francez.

CHESNOT/GETTY IMAGES

MELBOURNE, AUSTRALIA

Anti-gravitație

Piloții-acrobați din trupa „The Wolf Pitts" au susținut o reprezentație aeriană pe aeroportul australian Avalon, în data de 1 martie. Ediția din 2019 a „Australian International Airshow" s-a desfășurat în primele trei zile ale lunii în curs.

MICHAEL DODGE/GETTY IMAGES

TRANZACȚII

Spectaculoasa rețetă de făcut bani a soțului șefei CSM

Dintr-un falit care trăia din salariul judecătoarei Savonea, soțul acesteia a ajuns magnat imobiliar peste noapte.

EL, FOST PROFESOR DE SPORT și avocat. Zero lei în conturi, venituri modeste. Ea, judecător. În conturi, tot zero lei, dar un salariu consistent. Acesta era, în urmă cu un deceniu, tabloul financiar al familiei Liei Savonea, președinta CSM. În paralel cu evoluția profesională spectaculoasă a judecătoarei, soțul ei a evoluat cel puțin la fel de mult. Dar financiar.

DE

RAMONA URSU
ramona.ursu@newsweek.ro

Savonea s-a delimitat de afacerile soțului

Avocatul Mihai Savonea, fost profesor de sport și fost coleg de cabinet cu Cezar Bivolaru, apărătorul lui Marian Vanghelie, dar și cu ex-senatorul Cătălin Voicu (PSD), condamnat pentru corupție, a început, în ultimii ani, un business cu imobiliare, devenit, aproape peste noapte, de succes. De la un venit modest obținut din consultanță și reprezentare juridică, având zero lei în conturi, avocatul Savonea a ajuns la tranzacții imobiliare de milioane de lei anual.

Proprietățile tranzacționate apar pe declarațiile de avere ale soției sale, Lia Savonea, fosta președintă a Curții de Apel București, actuala șefă a Consiliului Superior al Magistraturii (CSM). Doar că aceste tranzacții sunt menționate ca „proprietăți exclusive soț", în urma unui partaj făcut de cei doi, fără a fi divorțați. De precizat este că, din anul în care soții Savoneau au recurs la acest partaj voluntar, avocatul a început business-urile cu locuințe și terenuri. De atunci, eticheta „proprietate exclusivă soț" e pusă, de soția sa, pe toate veniturile obținute de Mihai Savonea din tranzacțiile imobiliare. Un gest care seamănă cu o delimitare, în acte, a șefei CSM de afacerile soțului ei. Analizând, însă, declarațiile de avere ale judecătoarei, micul imperiu imobiliar al lui Mihai Savonea a avut la bază o proprietate comună cu soția sa. Și, tot până atunci, cea care aducea cei mai mulți bani în casă era Lia Savonea, veniturile lui din avocatură fiind mai mult simbolice.

Până acum câțiva ani, doar Lia Savonea a adus bani în familie, soțul ei fiind întreținut

La început, a fost „bunul comun"

În iunie 2008, Lia Savonea, pe atunci judecător la Secția I Penală a Tribunalului București, preciza în declarația de avere că deține mai multe proprietăți, majoritatea bunuri comune cu soțul ei. Pe atunci, avocatul Savonea nu demarase afacerile în zona imobiliară. Conform documentului, la capitolul „case și terenuri", Lia Savonea pomenea un teren agricol de 10.600 de metri pătrați, moștenit în localitatea Abrud (județul Alba), bun aflat în proprietatea ei.

Proprietăți la comun (cu soțul) erau, la acea vreme, în comuna Chiajna, județul Ilfov, astfel: un teren intravilan de 505 de metri pătrați. cumpărat în 2000, un teren agricol de 1.700 de metri pătrați, cumpărat în 2005, și încă un teren agricol, de 1.250 de metri pătrați, cumpărat în 2006. Cei doi soți își construiseră, în 2001, o casă de 171 de metri pătrați, tot în Chiajna. Și aceasta era menționată tot la „bunuri comune".

Judecătoarea întreținea familia în 2007

Judecătoarea mai declara că deține o Skoda Octavia, cumpărată în leasing în 2008, și un autoturism Volkswagen Golf, cumpărat în 2008. În conturile soților Savonea: zero lei. Datorii la bancă, făcute în urma unor credite pe numele Liei Savonea: 17.900 de euro și alți 300.000 de lei. Cât privește veniturile, banii familiei veneau aproape integral din salariul judecătoarei, de 108.920 de lei anual. Mihai Savonea, din asistență juridică și consultanță, câștiga, tot într-un an, 21.000 de lei, iar aportul lui la bunăstarea familiei mai provenea și dintr-o „arendă pe patru hectare de teren agricol, deținut cu mama sa", însă judecătoarea nu putea estima, în declarația sa de avere, valoarea acestui bun. În asta consta, acum 11 ani, averea soților Lia și Mihai Savonea.

LEGĂTURI
Șefa CSM, judecătoarea Lia Savonea, e căsătorită cu un bărbat cu conexiuni cu Marian Vanghelie și Cătălin Voicu

Mihai Savonea, venituri de 1.000 de lei lunar în 2008

Un an mai târziu, Lia Savonea (devenită, între timp, președinte cu delegație al Curții de Apel București) preciza, în declarația sa de avere, că soțul ei moștenise, în 2008, un teren intravilan de 4.425 de metri pătrați și un altul, extravilan, de 36.425 de metri pătrați, în localitatea Bucerdea (județul Alba). Tot în urma unei moșteniri, avocatul Mihai Savonea primise și drepturi de proprietate pe o casă (de 100 de metri pătrați), precum și pe o anexă de 40 de metri pătrați, în aceeași localitate din Alba. Nici în 2009 familia Savonea nu avea bani în conturi, datoriile bancare erau aproape la fel, la fel și veniturile celor doi soți: Lia Savonea – 92.826 de lei de la Curtea de Apel București și alți 5.700 de lei obținuți din drepturi de autor. Soțul ei, în schimb, câștigase doar 12.700 de lei din asistență juridică și consultanță, aproape jumătate față de anul precedent.

Soțul, venituri de sub 150 de lei (!) lunar în 2010

În 2010, din declarația de avere a Liei Savonea, vicepreședinte/președinte cu delegație al Curții de Apel București, dispar o parte din datoriile la bănci, valoarea acestora ajungând la 9.126 de euro. Salariul ei anual se ridică la 91.449 de lei, iar veniturile soțului, din avocatură, scad și în acest an până la 5.500 de lei.

Situația se menține aproximativ la fel și anul următor, în 2011, doar că, pe lângă salariul de judecătoare cu funcție de conducere la Curtea de Apel București (de 139.768 lei), în conturile Liei Savonea apar 9.099 de euro, bani despre care judecătoarea a scris că proveneau din „restanțe hotărâri judecătorești și economii". Soțul ei, în schimb, câștigă tot mai puțin din avocatură: 1.700 de lei într-un an.

Ea devine președintele Curții, el se îmbogățește

Imediat ce Lia Savonea a ajuns șefa „plină" a Curții de Apel București, soțul ei a pornit afaceri „beton" (la propriu).

DE

RAMONA URSU
ramona.ursu@newsweek.ro

ÎN DECLARAȚIA DE AVERE DIN 2012 a Liei Savonea apar primele modificări care vor duce, în următorii ani, la succesul financiar al soțului ei. Avocatul, în baza unui contract de asociere în participare făcut, în 2011, cu Cristina A. Cojocaru și cu Rareș I. Cojocaru, devine proprietar peste un imobil cu nouă unități locative, de 574 de metri pătrați, în Chiajna. Tot conform declarației de avere din 2012, soții Savonea, fără să divorțeze, recurg la un partaj voluntar (un contract prin care, deși căsătoriți, își separă o parte din bunurile comune). Astfel, din 2011, Lia și Mihai Savonea își impart un teren deținut, până în acest an, la comun, în Chiajna (Ilfov) iar fiecare deține proprietatea exclusivă pe o anumită suprafață a acestuia. Cu partea lui de teren, avocatul Savonea intră în asocierea în participare cu Cristina A. Cojocaru și cu Rareș I. Cojocaru, pe care se va construi imobilul cu cele nouă unități locative (apartamente). Și în 2012, conform declarației de avere, veniturile pe ultimul an ale familiei proveneau, în special, tot din salariul ei de magistrat – 91.992 de lei și din drepturi de autor – 1.334 lei. Avocatul Savonea a câștigat, în același an, 2.000 de lei, din asistență și reprezentare juridică.

Afaceri care duc spre zona ALDE

Un alt detaliu interesant din declarația de avere a Liei Savonea din 2012 este tocmai asocierea în participare a soțului ei cu Rareș I. Cojocaru și cu Cristina A. Cojocaru, cu care a ridicat blocul cu nouă apartamente în Chiajna. Între 2006 și 2014, Rareș Ionuț Cojocaru a fost asociat cu Valentin Diblă în firma Valmar Tur SRL din Chiajna. În anul 2014, același Rareș Ionuț Cojocaru îi cedează partea sa de 50% din firmă (redenumită Tineretului Residence Roșu SRL) lui Valentin Diblă, care devine unic proprietar al companiei.

Un an mai târziu, în 2015, Valentin Diblă îi cedează toate părțile sociale ale firmei Mirelei Diblă. La alegerile parlamentare din 2016, Valentin Diblă a deschis lista ALDE Ilfov pentru Senat. Pe scurt, legăturile pot fi traduse prin faptul că soțul Liei Savonea s-a asociat într-un business cu un partener de afaceri al unui politician ALDE. Valentin Diblă este, în acest moment, consilier județean în Ilfov din partea partidului condus de Călin Popescu Tăriceanu.

De la a nu avea niciun venit, Mihai Savonea a ajuns să câștige sute de mii de euro din imobiliare

Lovitură de 135.000 de euro a soțului judecătoarei

Tot din 2012, avocatul Savonea începe să facă bani din zona imobiliară, mai întâi din vânzarea apartamentelor deținute în Chiajna. Conform declarației de avere a Liei Savonea din 2013, soțul ei vânduse, în anul precedent, două apartamente, „aflate în proprietate exclusivă", rămânând cu șapte unități locative. Din vânzarea imobilelor, a câștigat 135.000 de euro.

Și în conturile familiei Savonea apar primele schimbări, o dată cu anul 2013: 100.000 de euro în bancă, din care 10.000 de euro provin din veniturile ei de magistrat și din economii. Restul de 90.000 de euro sunt din „vânzarea bunurilor proprietate exclusivă soț". În privința veniturilor, judecătoarea câștiga, în 2013, 110.396 de lei de la Curtea de Apel București, 2.582 de lei din activitatea didactică la Școala Națională de Grefieri, precum și 500 de lei, reprezentând un stimulent de inserție (o sumă de care beneficiază părinții aflați în concediu pentru creștera copilului, dar care se întorc mai devreme la serviciu – n.r.). În afară de banii obținuți din tranzacțiile imobiliare, Mihai Savonea a câștigat 12.000 de lei, într-un an, din avocatură.

160.000 de euro și 88.000 de lei în conturi

În 2013, Mihai Savonea mai vinde un apartament în Chiajna, pentru care primește 42.000 de euro, astfel că, în declarația de avere a soției sale din anul următor, rămâne proprietar peste șase locuințe din aceeași serie. În 2015, mai vinde un apartament, pentru care ia 53.100 de euro. Conturile familiei Savonea cresc substanțial în acest an. Judecătoarea strânge în bancă circa

INFLUENȚĂ Călin Popescu Tăriceanu și Liviu Dragnea sunt considerați patronii spirituali ai șefei CSM

13.000 de euro, 8.000 de dolari, 56.000 de lei. Banii, așa cum declara magistratul, proveneau, în mare parte, din activitatea de judecător și din economii. Tot în bănci, la nivelul anului 2015, din afacerile imobiliare ale lui Mihai Savonea erau strânși: circa 160.000 de euro și peste 88.000 de lei. Și în 2015, din activitatea de avocat, Mihai Savonea a declarat un venit de 12.000 de lei.

Primul milion de euro din imobiliare

În 2016, Mihai Savonea mai vinde trei dintre apartamentele deținute în Chiajna, pentru care ia 23.800 de euro, respectiv 43.000 de lei. În declarația de avere a Liei Savonea din 2016, judecătoarea arată că soțul ei face, în același an, și o achiziție importantă: două module de locuințe în construcție P+1, în suprafață de 410 de metri pătrați, în Chiajna. Din același document, dar datat 2017, reiese că soțul judecătoarei mai vinde unul dintre apartamentele deținute în Chiajna, pentru care ia 36.000 de euro, și mai rămâne cu unul. În același an, 2017, avocatul Savonea cumpără două terenuri în Chiajna, intravilan, (1.131 de metri pătrați, respectiv 785 de metri pătrați), pe care le deține, până în prezent, tot în proprietate exclusivă.

În anii 2017 și 2018, Mihai Savonea începe să vândă masiv din imobilele cumpărate în anul 2016. Astfel, în urma achiziției celor două module de locuințe P+1, în următorii doi ani vinde nu mai puțin de zece proprietăți, pentru care primește, în total, peste 2,75 milioane de lei și alte peste 271.000 de euro. În 2017, Mihai Savonea vinde și ultimul apartament pe care îl are în proprietate la Chiajna din 2016, pentru care mai ia 253.000 de lei.

Unde sunt banii? În declarația de avere, nu

În declarația de avere din februarie 2019, Lia Savonea, de data asta având calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, precizează că, în anul precedent, soțul ei încheiase și trei antecontracte de vânzare-cumpărare pentru immobile P+1 și terenurile aferente, valoarea acestora fiind de circa 100.000 de euro plus 37.000 de lei.

În conturile familiei Savonea, care cu câțiva ani în urmă erau goale, se regăsesc, la început de 2019, o parte din banii câștigați de Mihai Savonea din tranzacțiile imobiliare, dar și cei câștigați de judecătoare. Astfel, familia Savonea are în bancă peste 35.600 de euro, 8.200 de dolari și 20.000 de lei. În ciuda tranzacțiilor de sute de mii de euro, în conturile familiei apar, ca venituri din vânzarea bunurilor exclusive ale soțului, doar 467 de lei și peste 84.000 de euro.

Considerată „omul lui Liviu Dragnea“

Lia Savonea, judecător de peste două decenii, a fost aleasă, în decembrie 2018, președinta CSM, fiind și singurul candidat pentru această funcție. Savonea a fost catalogată de presa centrală drept „omul lui Liviu Dragnea“ și magistratul cu o influență mare în Curtea de Apel București, a cărei președintă a fost. Această instanță i-a dat câștig de cauză lui Liviu Dragnea, într-un dosar deschis de liderul PSD, care a dus la blocarea completurilor de cinci judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

MIHAI DUȚĂ

Dragnea, șoferul, aurul și tezaurul

În cât timp credeți că o să dispară aurul României, aflat acum în custodia Băncii Angliei, dacă va fi adus în țară? Ar putea fi o întrebare de sondaj sau doar o întrebare la care ne putem răspunde fiecare, văzând ce foame de bani au acești hoți de buzunare care ne conduc. Prea mare e aplombul cu care celebrii „finanțiști" Dragnea și Nicolae vor mutarea rezervelor naționale de aur ale României pe teritoriul țării noastre. Pare mai degrabă un scenariu pentru un film de mâna a treia în care șoferul unui condamnat și un recidivist pun la cale spargerea Băncii Naționale.

Pentru asta au întors deja toată țara pe dos, au schimbat legile justiției astfel încât să nu mai poată fi condamnați chiar dacă-s prinși în flagrant și au pus la cale un aparat represiv. Acțiunea ar avea toate premizele să se întâmple undeva în Africa, în vremea unui regim condus de canibali.

Și, totuși, lucrurile pomenite mai sus sunt reale și se petrec în Europa. Pentru cei care nu știu, o parte din aurul României se află în custodie la Banca Angliei și nu poate fi folosit decât la instrucțiunile exprese ale Băncii Naționale a României. Deciziile de natură strategică privind administrarea rezervei internaționale a României (aur plus valute convertibile) se aprobă, conform legii, de către Consiliul de administrație al BNR.

De ce Anglia? Pentru că, din punct de vedere geopolitic, aceasta este una dintre cele mai sigure țări din lume, cu Brexit sau fără Brexit. De altfel, istoria ne-a demonstrat câtă încredere putem avea în vecinii ruși.

Aș fi vrut să văd același aplomb al lui Liviu Dragnea și oricare dintre șoferii sau lacheii lui față de tezaurul României aflat în Rusia. Aș fi vrut să-i văd, așa, mari patrioți, bătând cu pumnul în masa lui Putin. Pentru că aurul din Banca Angliei poate fi folosit oricând de România, pe când cel din Banca Rusiei rămâne la ei.

O funcționa vorba aia românească: "Hoț la hoț nu-i scoate ochii!".

Și-apoi nu poți să nu te gândești că poate au plănuit să depoziteze tot aurul din Anglia pe insula Belina. Și văd ei după aia cui o mai trec în proprietate.

Concluzia este, mai degrabă, alta. Ca orice socialiști serioși, PSD și ALDE au cam terminat banii țării. Acum caută soluții disperate pentru că nu prea mai e nimic de furat. Apoi, ar mai trebui să plătească și toate pomenile electorale făcute fără discernământ.

Ei, acum gândiți-vă ca v-ați da banii din bancă și bijuteriile familiei pe mâna lui Dragnea și Nicolae ca să vi le administreze. Nu-i așa că aveți toată încrederea?

Așa vă puteți da seama cum privesc și investitorii serioși din vest această manevră pusă la cale prin vreun cimitir din Teleorman.

MIHAI DUȚĂ
este senior editor al
Newsweek România

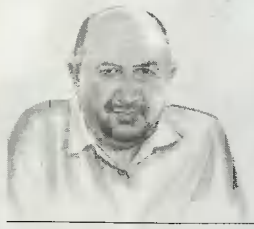

MIRCEA MARIAN

Nu mai înjurați absenteiștii!

Este excelentă strategia opoziției anti-PSD de a pasa vina pentru înfrângerea din 2016 pe absenteiști. Excelentă din perspectiva lor, pentru că îi scapă de răspunderea pentru un eșec lamentabil: nu liderii PNL și USR ar fi vinovați că PSD-ul lui Dragnea a câștigat la un scor istoric, ci leneșii care nu au vrut să iasă din casă. Absenteistul este vinovatul perfect: nimeni nu știe ce nume are și cum arată. Nimeni n-a prins până acum vreunul, viu, ca să-l expună oprobiului public, să-l dea prin smoală și pene și apoi să-l fugărească prin oraș. Continuăm să înjurăm o masă de oameni fără chip și nimeni nu pare să se întrebe: la ce ne ajută asta, din perspectiva alegerilor din 2020? Vor ieși acești absenteiști din vizuină dacă țipăm de dimineața până seara la ei și le dăm în cap cu lozinca vulgară și stupidă „V-ați p&*at pe el de vot"?

Este responsabilitatea formațiunilor care participă la alegeri să scoată oamenii din casă, în ziua alegerilor. Să își dea seama ce așteaptă de la ei un electorat tot mai eterogen și să îi facă o ofertă care să-l convingă. Este vina acestor formațiuni că nu reușesc să mobilizeze alegătorii. Activiștii de partid, bulele agresive de pe Facebook, n-au decât să țipe că în sfârșit România și-a găsit Salvatorul, dar milioane de cetățeni – care au trecut prin nenumărate dezamăgiri –

își vor păstra scepticismul.
Nu doresc să fac istoria dezastrului din 2016, ceea ce mă îngrijorează este că greșelile de atunci se repetă. USR și PLUS se bat dur cu PNL-ul pe aceeași felie de electorat, exact ca acum trei ani. Niciuna din aceste formațiuni n-a reușit să smulgă un vot de la PSD și nici nu pare că ar încerca. O parte din cei care au votat cu Dragnea în 2016 s-au reorientat către Ponta și Tăriceanu. Dacă luăm în serios sondajele publicate în ultimele luni, observăm că PSD, Pro România și ALDE ar alcătui majoritatea, dacă mâine am avea alegeri anticipate. Vom vedea în ce măsură noua alianță dintre USR și Cioloș reușește să aducă la urne alegători care, până acum, refuzau să voteze.
Alegerile europarlamentare sunt doar un test. O ipotetică înfrângere dură a PSD ar putea genera, eventual, migrația aleșilor, locali sau parlamentari, către Pro România. Nici prezidențialele nu mai au o mare miză, după ce PSD l-a despuiat pe Iohannis de câteva din cele mai importante atribuții.
Adevărata bătălie va fi la locale, în iunie 2020. După opinia mea, primarul Capitalei are acum o forță mai mare decât șeful statului. Dacă PNL, USR și PLUS nu găsesc o cale să coopereze, dacă nu vor reuși să mobilizeze absenteiștii - și nu văd cum îi vor convinge pe aceștia dacă activiștii lor vor continua să-i insulte aiurea – baronii locali ai PSD vor rămâne la putere. Iar în 2021, din nou, ne vom explica eșecurile, neputința și incompetența înjurându-i pe cei care nu au venit la vot. N

MIRCEA MARIAN
este senior editor al *Newsweek România*

CUVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

CRISTIAN PREDA

Răsărit

Nu mai auzisem cuvântul din titlu de multă vreme. Mă rog, nu vorbesc despre sensul lui din buletinele meteo, unde apare scris cu literă mică, pentru a ne vesti la ce oră se ridică soarele pe cer. Majuscula – care trimite la geopolitică – a fost readusă în discuție de către academicianul Răzvan Theodorescu. Deși nu e teolog, acesta a vorbit despre Răsărit ca fiind „locul unde ne-a așezat Dumnezeu". Ce a trezit atenția n-a fost, însă, faptul că un istoric recurge la referințe religioase, ci identificările politice pe care el le-a operat: Răsăritul ar fi „lumea autocrației", a unor „tradiții imperiale" și „absolutiste". Putere absolută am îndurat, ce-i drept, dar de unde și până unde ambiție imperială? De fapt, Theodorescu vorbea despre „Rusia lui Putin" și „Turcia lui Erdogan". Ei bine, scandalul a fost iscat de asocierea României cu destinul acestui Răsărit confuz religios și incert politic: „viitorul nostru nu poate fi altul decât al locului unde ne aflăm, adică în Europa Orientală". Cel mai cunoscut intelectual public al stângii neocomuniste a forțat nota: românii nu ar avea „nimic în comun" nici cu „democrația", nici cu Europa Centrală, iar azi am fi „vecini", instituțional vorbind, cu cealaltă Europă, cea occidentală. Asta e prea de tot. La 12 ani de la intrarea noastră în Uniunea Europeană, un academician de vază afirmă că am fi în afara ei. Reacții aspre au avut și amicii ortodoxiei – care au criticat semnul de egalitate pus între „a doua Romă" și „a treia" – dar și anticomuniștii, care au considerat inacceptabilă sugestia unui patronaj politic al cuplului Putin-Erdogan asupra României.
A șocat faptul că reinventarea Răsăritului a fost găzduită de o fundație gestionată de fostul premier Năstase, exclus din Universitate după ce a fost condamnat de două ori pentru corupție.
Mărturisesc că m-a surprins insistența cu care Theodorescu a ținut să ne lege de glia Răsăritului, într-un moment în care clivajul Est-Vest e reinventat pornind de la două teme care nu au de-a face cu geografia sau cu ortodoxia (ori cu opoziția acesteia față de catolicism și religiile protestante). Într-adevăr, dacă tensiunea Nord-Sud a fost readusă la viață de criza financiară, conflictul dintre Vest și Est a reapărut în contextul crizei migrației și, respectiv, al disprețului unor regimuri față de domnia legii. S-a spus despre estici că nu sunt sensibili la suferința celor care se exilează din pricina războiului sau a foametei. Pe de altă parte, pornind de la ce se petrece în Ungaria, Polonia sau România, s-a vorbit despre Est ca loc al unor derive politicianiste ce pot fi, totuși, corectate grație UE. Theodorescu convoacă Răsăritul ca să ne spună că, de fapt, nu putem ieși vreodată din autocrație. N

CRISTIAN PREDA
este europarlamentar și profesor de științe politice la Universitatea București

SLUGĂRNICIE
Cine cântă seara în corul lui Gâdea » P.24

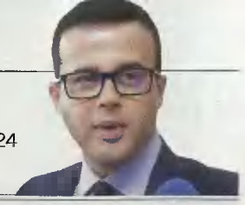

IARBA VERDE DE ACASĂ

Un stadion de la Daddy pentru Junior

Chiar dacă a fost condamnat la închisoare pentru că a furat de la copii, Liviu Dragnea rămâne un tată sensibil la toanele fiului său.

PE LA ÎNCEPUTUL ANILOR 2010, VALENTIN DRAGNEA s-a gândit că pasiunea sa – fotbalul – ar trebui să capete forme profesioniste. Primul lucru care trebuia rezolvat era infrastructura. Daddy i-a construit-o din bani publici și i-a adus-o juniorului în poartă.

La Turnu Măgurele, orașul unde Valentin Dragnea domiciliază și are afaceri, Compania Națională de Investiții a alocat 4,5 milioane de euro pentru ridicarea unui stadion modern.

Finanțarea a fost aprobată de un personaj numit chiar de tăticul, Liviu Dragnea, pe când acesta din urmă era ministrul Dezvoltării în guvernul Ponta. Decizia a fost una arbitrară și politică. În România, doar Craiova a mai primit bani de la bugetul național pentru construcția unei arene moderne. Restul orașelor au construit sau construiesc stadioane din bani proprii (Sibiu, Ploiești, Cluj) sau din banii investitorilor (Hagi la Constanța).

Turnu Măgurele nu ar fi avut bani pentru un stadion la standarde europene. Și nici nevoie, pentru că echipa din localitate juca în Liga a III-a. La mijloc a fost doar pofta juniorului, îndeplinită de Daddy din bani publici. Turnu Măgurele este un oraș căzut: fațade murdare, gropi, străzi cu lucrări lăsate de izbelițe, trotuare găurite. Tinerii au fugit în Occident.

DE

PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro
PETRU ZOLTAN
petru.zoltan@newsweek.ro

La periferia urbei se înalță, ca un OZN albastru, stadionul modern construit de Daddy și unde fiul vine, duminica, să își cravașeze jucătorii. Echipa este sponsorizată de firma Nutrelo, unde Valentin Dragnea este acționar majoritar cu 80% din acțiuni. Iar administrator este fostul șofer al lui Liviu Dragnea, actual partener de afaceri cu Valentin.

După aceeași rețetă ca la Turnu Măgurele, românii vor plăti și pentru construcția unui stadion la Alexandria, orașul de suflet al lui Liviu Dragnea. Prețul: 11 milioane euro.

Proiectul a fost inițiat tot în mandatul de ministru al Dezvoltării a lui Dragnea. Curat conflict de interese. Localnicii cred că stadionul va avea soarta Sălii Polivalente, deschisă doar la evenimentele unde participă înalți oficiali și care rămâne inaccesibilă pentru sportul de masă.

A stat în pixul lui Liviu Dragnea să investească 15 milioane de euro, bani publici, în spitale, școli, infratsructura rutieră sau de transport din Teleorman. A decis să îi folosească în scop electoral și pentru distracția familiei sale. N

Foto INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

Proiect aprobat de subalternul ministrului Dragnea

PE CÂND ERA MINISTRUL Dezvoltării, Dragnea a fost de acord să aloce 20,9 milioane de lei, bani publici, pentru construcția unui stadion european unde să evolueze o echipă de liga a III-a sprijinită de fiul său.

Voința Săelele a activat în Liga a IV-a și a V-a. În aceste ultime ligi ale României, partidele se desfășoară pe terenuri improvizate, fără tribune, unde jucătorii se echipează la marginea gazonului. Voința a evoluat ani de zile în aceste condiții de amatorism pur. Echipa reprezintă o comună din județul Teleorman de numai 2.700 de locuitori. Ar fi rămas o echipă cu ambiții extrem de modeste dacă nu ar fi reprezentat localitatea unde a copilărit Liviu Dragnea.

La numai 18 kilometri de Săelele se află Turnu Măgurele, localitate unde Valentin Dragnea, fiul șefului PSD, are o casă de dimensiuni faraonice. Tot la Turnu Măgurele se află hotelul Turris al familiei Dragnea. Tot de aici, Juniorul coordonează afaceri în domeniul agricol sau al creșterii animalelor. În anii 2013-2014, la Turnu Măgurele activa echipa de fotbal Sporting, tot în liga a III-a. În perioada în care cele două echipe Voința Săelele și Sporting Turnu Măgurele se zbăteau în ultima ligă de fotbal a României, la Turnu Măgurele se construia un stadion ultramodern de câteva mii de locuri, cu sală de conferințe, hotel, restaurant. Finanțarea stadionului era făcută, exclusiv, de la bugetul de stat prin Compania Națională de Investiții.

Un patron bun

Banii necesari pentru construcția stadionului modern de la Turnu Măgurele au fost aprobați, în 2014, de un personaj numit în fruntea Companiei Naționale de Investiții chiar de Liviu Dragnea, pe atunci ministru și al Dezvoltării.

Lucrările la stadion au început la finalul lui 2015. Anul următor, echipa Sporting se desființa pentru că nu mai avea mijloace financiare să își susțină activitatea. Voința Săelele își începe ascensiunea, concomitent cu momentul în care a fost preluată de Mădălin Ioniță, partener de afaceri a lui Valentin Dragnea.

Voința promovează în Liga a III-a. În august 2017, Voința Săelele devine Voința Turnu Măgurele. Iar, un an mai târziu, Voința Turnu Măgurele își mai schimbă o dată numele în Turris Oltul Turnu Măgurele.

În mai, se inaugurează stadionul ultramodern din Turnu Măgurele. Turris Oltul Turnu Măgurele se mută pe această nouă arenă. Din acel moment, Valentin Dragnea este văzut la fiecare meci al echipei. Echipa evoluează pe tricouri cu inscripția Nutrelo. Este vorba de o firmă care se ocupă cu „cultivarea cerealelor", unde Valentin Dragnea deține 80% din acțiuni, iar Gabriel Putineanu – 20%. Fostul atacant din Liga I, Marian Constantinescu, ajuns acum în Liga a III-a, la Turris Oltul Turnu Măgurele, declara pentru „Telekom": „Nu există presiune din partea lui Valentin Dragnea. Dânsul susține financiar echipa și vine

INVESTIȚIE.
Stadionul din Turnu Măgurele arată ca un OZN și are un gazon impecabil, nu doar pentru Liga a III-a, dar și pentru meciurile de prima Divizie

la meciuri ca simplu spectator. Avem condiții bune de pregătire, iar noi trebuie să ne facem treaba pe teren. Din ce am observat, este un tip educat, care a înțeles că în fotbal trebuie să lase profesioniștii să se ocupe de bunul mers al echipei. Nici vorbă să copieze modelul lui Gigi Becali la FCSB", a spus atacantul citat de Telekomsport.ro. Din informațiile noastre, echipa plătește o chirie de numai 700 de lei pentru folosirea stadionului, iar încasările merg la echipă și nu la Consiliul Local.

Tradiția ne obligă

Într-un răspuns pentru *Newsweek*, primăria din Turnu Măgurele ne explică motivul pentru care era nevoie de investiția, din bani publici, intitulată „Complex Sportiv – Stadion Municipal Turnu Măgurele". „Necesitatea și oportunitatea reabilitării și modernizării stadionului municipal rezidă din faptul că la nivelul municipiului nostru, în 2014, atunci când s-a solicitat finanțarea, stadionul municipal era singura bază sportivă, neexistând un alt complex sau amenajări care să permită desfășurarea unor activitți sportive și de recreere. În 2014, când s-a solicitat finanțarea, necesitatea reabilitării stadionului municipal venea în sprijinul activității sportive ce putea fi desfășurată de tineri și copii – elevi ai celor trei școli gimnaziale și patru licee, însumând un număr de 4.200 de elevi. Totodată, tradiția fotbalistică a orașului impunea realizarea acestei investiții". În ziua în care am fost la Turnu Măgurele, baza sportivă era ferecată pentru elevi. Tradiția sportivă spune că echipa orașului a fost înființată în 1967 și nu a ajuns nici măcar în a doua ligă.

Adevărata explicație

Investiția de 4,5 milioane de euro într-un stadion ultramodern a fost posibil la Turnu Măgurele pentru că, în 2014, ministrul Dezvoltării era Liviu Nicolae Dragnea. Potrivit Regulametului de funcționare al Companiei Naționale de Investiții, „obiectivele de investiții sunt cuprinse în Memorandumul dintre Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Ministerul Justiției... Conducerea executivă a CNI este asigurată de Directorul General care este și președintele Consiliului de Adminsitrație. Directorul General este numit prin Ordin al Ministrului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice care îi stabilește salariul", se arată în document.

La data la care a fost aprobat proiectul privind construcția stadionului din Turnu Măgurele, ministrul Dezvoltării era Liviu Dragnea. Subordonatul său direct, directorul CNI, a semnat documentul prin care 4,5 milioane de euro de la bugetul național să fie alocați construcției unui stadion pe care urma să joace echipa sprijintă de Valentin Dragnea. La acea dată, Turnu Măgurele era singurul oraș care primise finanțare din bani de la bugetul național pentru construcția unui stadion. N

Echipa din Turnu Măgurele joacă pe un stadion de 4,5 milioane de euro și este sponsorizată de Dragnea Junior

Decizia, în pixul tăticului

Compania Națională de Investiții realizează programe de Investiții în cadrul „Programului Național de Interes public sau social". Acest program se realizează de Ministerul Dezvoltării Regionale, prin CNI. „Finanțarea poate fi asigurată din fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, bugetul local al unităților administrative teritoriale". Prin CNI s-au realizat numeroase săli de sport, diverse lucrări de reabilitare, modernizare sau dotări.

Deputatul USR, Claudiu Năsui, spune, pentru *Newsweek România* că „CNI a fost creat în ideea de a exista o structură centrală care să facă investiții locale în mod direct. Nivelul de discreționalitate și de arbitrar este maxim. Totul pleacă din pixul ministrului. Sunt niște criterii formale pentru acceptarea proiectului de investiții, dar fie la unele se mai fac excepții, fie la altele se schimbă criteriile formale ca să se potrivească cu ceea ce au ei nevoie. Criteriile sunt, de asemenea, arbitrare de judecat. De ce unuia i se aprobă un proiect și altuia nu? De ce unul are nevoie mai mare decât celălalt de un anumit proiect, nu se știe.

De ce s-a ales să se investească într-un stadion? Vedeți că și în București se cheltuiește enorm de mult pe chermeze, târguri, spectacole, în timp ce străzile sunt pline de gropi... Investiția este una motivată politic și nu una motivată economic".

Șoferul lui Dragnea, șef la echipă

Valentin Dragnea controlează echipa printr-un intermediar de încredere, partener de afaceri. Structurile sportive din Turnu Măgurele sunt „infestate" cu apropiați ai familiei Dragnea.

DRAGNEA JUNIOR NU APARE ÎN ACTELE OFICIALE ALE ECHIPEI. El conduce echipa de fotbal prin intermediul unui om de încredere. Președintele echipei, Mădălin Ioniță, este fostul șofer al lui Liviu Dragnea. El a fost asociat în mai multe afaceri cu Valentin Dragnea.

Asociația Fotbal Club „Turris – Oltul" a fost înființată în anul 2007, în localitatea Turnu Măgurele. În funcția de președinte al Consiliului Director a fost ales Mădălin Ioniță, fostul șofer al lui Liviu Dragnea. Datele contabile arată că, la finalul anului 2013, asociația a raportat venituri de 71.520 lei și un deficit de 2.069 lei. Adică cheltuielile erau mai mari ca veniturile. Un an mai târziu, veniturile au crescut la 79.690 lei, iar cheltuielile au fost reduse la 54.857 lei.

Odată cu trecerea anilor, veniturile au început să crească, dar și cheltuielile. De exemplu, la finalul anului fiscal 2016, asociația lui Ioniță a raportat venituri de peste 227.000 lei și pierderi de 21.060 lei. Ultimele date contabile disponibile pe site-ul Ministerului de Finanțe arată că, la finalul anului 2017, asociația avea venituri de 672.400 lei și cheltuieli de peste 1.000.000 lei.

Managerul general al asociației conduse de Mădălin Ioniță este Valentin Vasile Badea, fostul atacant al echipei Steaua București. După ce a plecat de la Steaua, și-a încercat norocul în Grecia și în Emiratele Arabe Unite. Nu prea a strălucit, dar, reîntors în orașul natal, Alexandria, unde s-a apucat de afaceri. Inițial și-a deschis un fast-food.

„În Alexandria nu prea e shaorma de vită, am shaorma de vită, mixtă, de pui, meniuri, în timp o să fac și livrare la domiciliu, dar, probabil, când o să mă întorc din cantonament. Mă gândesc și la extindere, dacă îmi merge", spunea Badea în 2013 pentru „Dolce Sport".

Asociat cu Dragnea jr.

Numele lui Ioniță apare în firma Briza Dunării Events SRL, societate în care a fost asociat cu Valentin Ștefan Dragnea, fiul lui Liviu Dragnea. Dragnea jr. deținea 60% din afacere, dar ulterior a cedat-o oficial lui Ioniță.

Danubius Travel Internațional este o altă firmă controlată de Mădălin Ioniță. Acesta deține 58,63% din societate, restul părților sociale fiind pe numele Aureliei Măican. În 2017, această firmă a făcut diligențele pentru a concesiona o suprafață de 700 mp situată în incinta Punctului de control și trecere a frontierei cu bacul de la Turnu Măgurele (România)-Nikopol (Bulgaria).

Conform presei locale, în anul 1999, Mădălin Ioniță era unul dintre acționarii firmei Modern SA, din Turnu Măgurele. Ulterior, Ioniță a cedat lui Liviu Dragnea un număr de 331 de acțiuni cu valoare nominală de 25.000 lei fiecare. Adică a încasat la vremea respectivă 8.275.000 lei. La fel au procedat și ceilalți doi acționari, Andrei Florea și firma Dacorom SRL. Cei trei cedenți au declarat că și-au cedat acțiunile la valoarea nominală, nemaiavând nicio pretenție patrimonială sau nepatrimonială, prezentă sau viitoare, de la societate.

JUPÂN
Valentin Dragnea este nelipsit de la meciurile echipei Turris Turnu Măgurele. În imagini, la partida din Giulești, contra Rapid.

Pitiș, la Clubul Sportiv

Consiliul Local Turnu Măgurele împreună cu Consiliul Județean Teleorman și Regia Autonomă Sago Turnu Măgurele au fondat asociația „Clubul Sportiv Turris Turnu Măgurele". Se întâmpla în 2002. Noua structură își propunea organizarea și desfășurarea activității de fotbal, de atletism și volei de performanță, valorificarea talentelor tinerilor sportivi, promovarea în eșaloanele superioare interne și calificarea în competițiile internaționale. La conducerea asociației sportive a fost numit pesedistul Emil Burtan, consilier local în comuna Traian și șeful radio Teldrum. Însă pe funcția de secretar al asociației sportive îl regăsim pe Petre Pitiș, directorul și acționarul majoritar al Tel Drum SA. Ulterior, asociația a fost radiată înainte ca vreo echipă din Teleorman să apuce să joace la nivel internațional.

Dragnea, președinte de asociație

În localitatea Turnu Măgurele a fost înființată Asociația Sportivă „Turris", în 1995. Conform datelor de la Registrul Național ONG, asociația este condusă de un președinte și trei vicepreședinți. Pe funcția de președinte tronează Liviu Dragnea. Printre vicepreședinți îl regăsim pe Nicolae Mohanu, unul dintre apropiații lui Dragnea. Mohanu a fost primar al orașului Turnu Măgurele în perioada 1996-2012, apoi a ajuns senator. A stat pe funcție până în 2016. Tot pe funcția de vicepreședinte îl regăsim pe Mircea Manea, fostul director al combinatului chimic Turnu.

Recunoscut de fani drept patron

Valentin Dragnea a fost apostrofat și huiduit la un meci pe care Turris l-a susținut în Giulești cu Rapid. Spectatorii i-au strigat că este patron pe banii lor (cu referire la faptul că echipa joacă pe un stadion construit din bani publici. Un demers similar a eșuat cu stadionul din Grant.). Un jurnalist al „Gazetei Sporturilor" a fost agresat de bodyguarzii juniorului. „Gazeta" a scris că la Turris Turnu Măgurele au fost aduși patru jucători de primă divizie. Publicația susține că echipa este susținută de firmele lui Valentin Dragnea și că toate banerele de pe marginea terenului fac reclamă firmelor controlate de acesta.

În 2014, fostul ministru al Dezvoltării, Liviu Dragnea, i-a făcut Juniorului un cadou extravagant – un stadion

Frații Erbașu, abonați la contracte cu statul

Compania Națională de Investiții a cheltuit aproape 21 de milioane de lei, inclusiv TVA, pentru construirea stadionului din Turnu Măgurele.

CRISTIAN ERBAȘU (foto sus), patronul companiei care a ridicat stadionul, dotat cu hotel și sală de conferințe (foto jos).

CONTRACTUL A FOST ATRIBUIT în urma unei licitații asocierii dintre firmele Erbașu Construcții SA și Concelex SRL.

Indiferent de regimul politic care s-a perindat la conducerea României, cele două firme au fost abonate la contractele publice.

Erbașu Construcții SA este controlată de frații Marius Alexandru Erbașu și Romeo Cristian Erbașu. Societatea celor doi frați a fost printre firmele privilegiate de Compania Națională de Investiții atât sub conducera Anei Maria Topoliceanu, prietena Elenei Udrea, cât și în mandatul Manuelei Irina Pătrășcoiu de la PSD. Printre cele mai importante proiecte câștigate de la CNI se numără construcția bazinului olimpic de la Focșani, Sala Polivalentă Zalău, Sala Polivalentă Alexandria, bazinul de înot și polo al Clubului Sportiv al Armatei Steaua București, Clubul Sportiv Dinamo București, fiecare dintre acestea costând între 5 și 10 milioane de euro.

În perioada 2007-2015, firma fraților Erbașu a câștigat singură sau în asociere contracte de peste 616 milioane euro. De exemplu, de la Primăria Sectorului 3 a câștigat un contract de aproximativ 160 de milioane de euro pentru reabilitarea blocurilor din sector.

Iertat de DNA

Cealaltă firmă care a participat la construcția noului stadion de la Turnu Măgurele, Concelex SRL, este patronată de controversatul afacerist Daniel Pițurlea. Numele afaceristului este strâns legat de privatizarea Hotelului Astoria, de la Societatea Feroviară de Turism. În 2008, una dintre firmele controlate de Pițurlea, Orhideea Gardens, a oferit nouă milioane de lei pentru a pune mâna pe hotel. Din această sumă, șapte milioane de lei au intrat în conturile firmei de turism a CFR. Ulterior, banii s-au întors în conturile firmei printr-o dispoziție semnată de Luminița Glica, nepoata liberalului Teodor Atanasiu. Tot cei implicați în controversata afacere au fost trimiși în judecată de procurorii DNA, cu excepția afaceristului Daniel Pițurlea. În toamna anului 2018, Cristian Erbașu și Daniel Pițurlea au început lucrările de construcție la un ansamblu rezidențial în Mogoșoaia în valoare de 70 de milioane euro. N

Cifre

- **20,9 milioane lei** a costat stadionul din Turnu Măgurele,
- **2014** este anul în care a fost atribuit contractul,
- **259** de locuri de parcare are arena,
- **14.260** de m p are arena,
- **40** de locuri de cazare există aici,
- **2.500** de lei este salariul mediu la echipă,
- **600** de lei e chiria pe stadion de meci.

Stadion de mărgăritar

Cele două stadioane nu pot îmbunătăți viața locuitorilor din Teleorman, unde există 11.200 de șomeri și 52.000 de salariați. De unde rezultă că 20% dintre teleormăneni nu au loc de muncă. În 1990, munceau în județ peste 120.000 de oameni, de două ori și jumătate mai mult decât în 2018. Salariul mediu net în Județul Teleorman (1.872 de lei) este cu 25% mai mic decât în restul țării (2.338 de lei).

Cu cele 60 de milioane de lei cheltuite pentru construcția a două noi stadioane, în Teleorman s-ar fi putut suplimenta numărul de paturi în spitale. Acesta a scăzut în mod dramatic de la 2.900 în anul 2000, la 1.700 în anul 2017.

Hagi: a băgat bani în câmp

Doar două stadioane au fost finanțate de la bugetul de stat: la Turnu Măgurele și Craiova. Restul orașelor construiesc arene cu bani de bugetul local, așa cum este și firesc.

GHEORGHE HAGI A AVUT O replică tăioasă după ce Liviu Dragnea a anunțat că, în toată țara, se vor construi 400 de stadioane cu bani de la buget. „Poate auzim, într-o bună zi, că se face un stadion și la Constanța! Se fac stadioane în toată țara! Aud că se fac și prin cine știe ce comune... Și sunt la bani... Am auzit că se fac vreo 100 de stadioane, dar nu am auzit nimic de Constanța. Orașul e prea mic, nu e important. S-a născut unul acolo, mare fotbalist, o Academie... Nu, ce să-i facem? Lasă, că a băgat el bani acolo, că iubește prea mult fotbalul și a băgat bani pe câmp", a spus Gheorghe Hagi. Hagi a investit din banii lui 10 milioane de euro pentru a construi o Academie de fotbal dotată cu un stadion modern, similar cu cel de la Turnu Măgurele.

Dragnea i-a răspuns susținând că orașele nu au făcut proiecte pentru a primi bani de la buget. Deputatul USR Claudiu Năsui a explicat, pentru *Newsweek România*, modul arbitrar în care sunt aprobate proiectele. Prin Compania Națională de Investiții, „s-au dus foarte mulți bani spre județele dominate de câțiva baroni foarte puternici și influenți. Culmea ironiei, analizând harta sărăciei din România, vom vedea că aceste investiții publice nu au ajutat cu nimic dezvoltarea locală. Ele nu au ajutat la eradicarea sărăcie, ci ajută o mafie să rămână la putere. Un stadion aduce beneficii electorale mai mari decât un spital. La stadion ești văzut, la inaugurare, la fiecare partidă, la spital te duci doar de nevoie", a spus Năsui.

Sponsori pentru partid

Jurnalista Carmen Dumitrescu de la publicația „Liber în Teleorman" susține că investițiile în cele două stadioane sunt total inutile pentru comunitate. „Au găsit niște investiții la care să lucreze firme apropiate partidului și care, ulterior, devin sponsori pentru PSD Teleorman. Inițial, câștigă licitațiile firme mari care nu pot fi contestate, iar apoi lucrarea se subcontractează unor firme apropiate de PSD. La Alexandria, exista un stadion care putea fi reabilitat și astfel ar fi costat mai puțin. Aceste stadioane au capacități mari, pot organiza meciuri de tip UEFA. Dar nu există populație în Teleorman care să umple acele stadioane. Era mult mai bine pentru comunitate ca banii să fie îndreptați spre alte investiții. Acum doi ani s-a inaugurat Sala Polivalentă care arată foarte bine. A fost inaugurată cu fast de Dăncilă și Dragnea, dar ea nu este la dispoziția oamenilor din Alexandria. Se deschide doar atunci când sunt evenimente organzate de Primărie. Ori, Sala Polivalentă ar trebui să fie la dispoziția performerilor din județ, dar copiii se antrenează prin săli insalubre, sunt cazați în cămine fără confort. Stadionul din Alexandria trebuie să fie terminat până în alegerile locale, deci are și un scop electoral".

Interese personale

Carmen Dumitrescu spune că ridicarea stadionului de la Turnu Măgurele se explică și printr-un interes personal al familiei Dragnea. „Probabil că Valentin și-a dorit acest stadion și Dragnea a putut să pună la dispoziție fonduri guvernamentele pentru construcția lui. El este foarte apropiat de acea echipă. Toată lumea știe că este echipa lui Valentin. La Turnu Măgurele, Valentin are o casă în care a investit foarte mult și care seamănă foarte bine cu conacul tatălui său. Valentin are multe afaceri în Turnu Măgurele și interese. Așa se explică de ce a fost construit acel stadion la Tunu Măgurele (din fonduri publice n.redacție) și nu în alt oraș. E un oraș pustiu, unde s-a desființat combinatul chimic, iar oamenii au rămas în șomaj, au plecat, e depopulat".

1

2

1,2,3 – Orașul Turnu Măgurele, murdar și plin de gropi. Se estimează că jumătate din populație a părăsit orașul, cei mai mulți în Occident

Orașul trist în care a aterizat un OZN

TURNU MĂGURELE ESTE UN MIC oraș de provincie situat în județul Teleorman, la 150 de kilometri de București și foarte aproape de Dunăre. Are puțin peste 20.000 de locuitori, iar o vizită de o zi îți lasă impresia unui oraș sărăcit și abandonat. Impunătorul, altădată monument, de la intrare a ruginit și este acoperit de ierburi înalte și uscate. Gara, aflată în apropierea stadionului, este într-un stadiu avansat de degradare, iar străzile sunt ciuruite de gropi. Blocurile comuniste nu au fost renovate, iar trotuarele sunt sparte.

Oamenii ne spun că luminile se aprind, seara, doar în jumătate din locuințe, orașul fiind depopulat. Asfaltările au început în noiembrie, oprite și nu mai fost reluate. „Este orașul de unde pleacă cele mai multe autocare cu paznici spre București. Doar asta ne-a mai rămas de făcut", ne explică un locuitor.

„Decât un stadion, mai bine ne făcea un abator sau o fabrică de lactate. Orașul este în faliment.

Când Dragnea nu va mai băga bani la echipă, nu va mai avea cine să joace pe stadion și acesta va ajunge o ruină", crede altcineva.

În acest cadru dezolant, stadionul modern, pentru care românii au decontat 4,5 milioane de euro, apare ca venit din altă lume.

Primăria Turnu Măgurele spune că, la fiecare meci, vin 1.000 de spectatori, iar cheltuielile cu întreținerea arenei sunt suportate de Primărie. Primăria ne mai spune că orice echipă poate solicita să joace pe stadion, dar una este Turris Turnu Măgurele.

Între Primărie și echipa sprijintă de Dragnea nu există contract, iar stadionul Municipal Turnu Măgurele „nu este închiriat sau concesionat". Din informațiile noastre, echipa lui Dragnea junior ar plăti o chirie simbolică de numai 700 de lei, iar banii din bilete nu se duc la Consiliul Local, ci la echipă. Primăria nu este acționar la echipa sprijinită de Dragnea Junior.

Turnu Măgurele este un Teleorman în miniatură. INS confirmă că se câștigă cu 500 de lei mai puțin decât media pe țară. Serviciile medicale sunt precare, șomajul ridicat. Dacă județul Teleorman este condus (și astăzi) prin intermediari de Liviu Dragnea, viața locuitorilor din Turnu Măgurele depinde de bunul plac al lui Valentin. Care a decis să pună pe primul plan distracția sa personală și nu investițiile în infrastructură sau sănătate. N

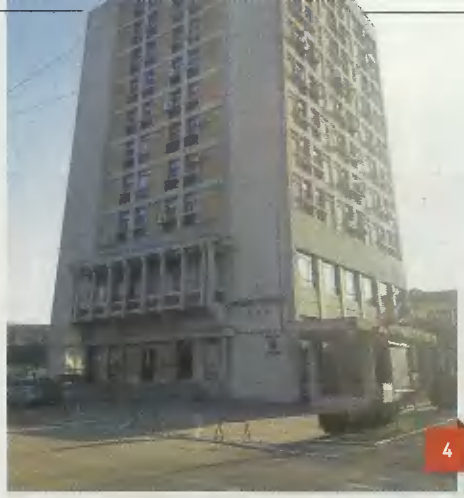

4 – Hotelul Turris al familiei Dragnea,
5,6,7 – fostul stadion din Turnu Măgurele,
8,9 – stadionul construit din fonduri publice

50 milioane de lei pentru o utopie europeană

După ce și-a „aranjat" fiul cu un stadion, Dragnea construiește, în orașul său de suflet, la Alexandria, tot cu bani de la buget, un stadion de nivel european pe care evoluează, de asemenea, o echipă de Liga 3.

Compania de Națională de Investiții a comunicat *Newsweek* că investiția va da posibilitatea organizării de meciuri de fotbal european. Doar că Alexandria nu are facilitățile de transport și de cazare cerute de UEFA.

Viața lui Liviu Dragnea este strâns legată de Alexandria. Aici s-a instalat ca baron de Teleorman, fiind timp de 16 ani prefect și președinte al Consiliului Județean Teleorman. Tot de aici a condus afacerile care i-au adus o condamnare definitivă și una în primă instanță. Județul a sărăcit, căpușat de firmele pe care le controla prin interimari, vârf de lance fiind Teldrum. Ajuns ministru al Dezvoltării Regionale (între decembrie 2012 și mai 2015), Dragnea ar fi putut direcționa o parte din uriașele fonduri guvernamentale spre locuitorii din județ. Nu a făcut-o.

În schimb, prin intermediul Companiei Naționale de Investiții, pe care o controla direct, a decis să construiască, tot din bani publici, un stadion ultramodern în Alexandria. Proiectul, inițiat în 2014, în mandatul de ministru al lui Dragnea, și-a aflat constructorul zilele trecute.

În Divizia a III-a, ca în Champions League

„Echipa de renume mondial" care va evolua pe un stadion la standarde europene este CSM Alexandria. Investiția de peste 10 milioane de euro din bani publici nu are niciun argument economic sau de natură imediată: cum

Primăria Alexandria a refuzat să explice modul în care stadionul de 50 milioane lei va schimba viața cetățenilor

să justifici faptul că o echipă de liga a treia are nevoie de un stadion care să îndeplinească standarde UEFA. Prin Compania Națională de Investiții au mai primit finanțare, de la buget, doar arenele care ar trebui finalizate în vederea organizării Euro 2020: Arcul de Triumf, Giulești și Steaua.

Într-un răspuns pentru *Newsweek România*, Compania Națională de Investiții ne-a precizat că inițiativa realizării acestui stadion a aparținut Unității Administrativ Teritoriale Alexandria (condusă de 16 ani de Liviu Dragnea) și a fost înaintată Companiei Naționale de Investiții în 2014. La acea dată, CNI era controlată de Liviu Dragnea, cel care, în calitate de ministru al Dezvoltării, numea directorul Companiei. Dragnea și-a făcut, cu premeditare, cadou un stadion din bani publici.

Dosar mincinos

La promovarea obiectivului de investiție s-au luat în calcul „solicitarea UAT Alexandria privind necesitatea și oportunitatea realizării obiectivului de investiții, lipsa facilităților de investiții sportive la nivel local precum și avizele emise de Federația Română de Fotbal și Federația Română de Atletism. Valoarea estimată a investiției pentru lucrările de proiectare și execuție este de 38.907.435 de lei fără TVA. Solicitarea UAT Alexandria privind introducerea investiției pe lista de investiții a fost transmisă CNI încă din anul 2014 (în mandatul de ministru al Dezvoltării a lui Liviu Dragnea n.red.), iar indicatorii tehnico economici au fost aprobați prin H.G. 880/06.12.2017 (mandatul de ministru al lui Paul Stănescu)". CNI spune că a decis să aloce acești bani pentru dezvoltarea sportului de masă și pentru a se crea „oportunitatea de a se organiza meciuri de fotbal la nivel internațional pentru echipele naționale de fotbal feminin și echipele de juniori ale României, precum și meciuri de fotbal între cluburile profesioniste atât în Campionatul Național cât și în fazele preliminare ale competițiilor de club UEFA".

Cum își închipuie CNI, Federația de Fotbal și chiar Liviu Dragnea că UEFA va fi de accord să organizeze meciuri de fotbal internaționale la Alexandria unde nu există aeroport, iar legătura cu Bucureștiul se face pe o șosea cu o singură bandă? De la aeroportul București la Alexandria sunt 102 kilometri iar, pe Centura orașului, se fac minim trei ore.

Cifre

- **50** milioane de lei este costul stadionului,
- **5.500** este capacitatea,
- **18 luni** este perioada necesară finalizării lucrărilor,
- **3** este liga în care evoluează echipa CSM Alexandria,
- **2014**, anul în care a fost inițiat proiectul.

Familia Dragnea nu răspunde

L-am întrebat pe Liviu Dragnea care a fost implicarea lui în acordarea finanțării celor două stadioane din județul Teleorman. Am vrut să știm argumentele pentru cheltuirea a 15 milioane de euro, bani publici, pentru două arene unde joacă echipe de liga a treia. Pe Valentin Dragnea l-am întrebat cum explică faptul că tatăl său a făcut posibilă finanțarea unui stadion pe care joacă echipa sa. Nu am primit niciun răspuns.

STADIONUL DIN ALEXANDRIA unde joacă o echipă de Liga a III-a ar fi putut fi renovat cu mai puțini bani (stânga sus). Macheta noului stadion pentru care guvernul PSD a alocat 11 milioane euro (dreapta jos).

Cine cântă seara în corul lui Gâdea

Seară de seară, un grup relativ restrâns de personaje se adună în studioul Sintezei Zilei și, sub pretextul că analizează situația politică, reiau și amplifică principalele teze ale PSD.

DE
MIRCEA MARIAN
mircea.marian@newsweek.ro

NICIUNUL DIN ACEȘTI ANALIȘTI, ziariști sau sociologi care susțin că sunt independenți nu are opinii diferite de cele ale moderatorului.

Sub pretextul că au statut de invitați, ei recurg la insulte împotriva adversarilor politici ai patronului Antenei 3, Dan Voiculescu. Moderatorul emisiunii, aflat sub amenințarea legislației audiovizuale, se preface că se delimitează de limbajul acestora, dar continuă să-i invite în studio, după ce-i mustră formal. Anul trecut, Antena 3 a avut 1.481 de sesizări pentru încălcarea legislației audiovizuale, dar CNA-ul dominat de oamenii PSD a reușit să le îngroape pe cele mai multe dintre ele.

Newsweek România vă prezintă cine sunt analiștii, ziariștii și sociologii care, seară de seară, îl ajută pe Mihai Gâdea să își difuzeze mesajele politice.

Țărănist reciclat de Felix

Prezență constantă în studiourile Antenei 3, Mugur Ciuvică a fost membru al PNȚCD din 1991 în 2003. În campania electorală de dinaintea prezidențialelor din 1996, el a început să lucreze pentru Emil Constantinescu și, după ce acesta a câștigat, a fost numit șef de cabinet al noului președinte, cu rang de consilier de stat. În 2001, Ciuvică a devenit celebru când poliția l-a ridicat de pe stradă, sub suspiciunea că a alcătuit și difuzat raportul Armagedon II, care conținea o serie de acuzații dure împotriva guvernării Adrian Năstase. Ulterior, el a fost acuzat de instigare la răspândirea de informații false, dar acuzațiile au fost abandonate după ce întreaga opoziție – inclusiv liderul PD de la acel moment, Traian Băsescu – l-a apărat pe Ciuvică.

Ulterior, cariera sa s-a schimbat, fostul țărănist ajungând un favorit al Sintezei Zilei. În 2005, a înființat o firmă, SC Cert Media, în care a fost asociat o vreme cu fiica lui Dan Voiculescu, Camelia Voiculescu. Firma s-a desființat în 2011. În martie 2018, DNA a solicitat Grupului de Investigații Politice, condus de Mugur Ciuvică, mai multe documente. Ciuvică a susținut că ar fi vorba de relațiile comerciale cu o firmă a lui Dan Andronic și a susținut că nu va oferi documentele solicitate.

Acum, câteva săptămâni, Mugur Ciuvică l-a făcut „bou" pe un deputat PNL care a amintit, la Sinteza Zilei, că Dan Voiculescu a turnat la Securitate. Nici moderatorul, nici CNA, nu au reacționat.

În 2018, Antena 3 a avut 1.481 de sesizări pentru încălcarea legislației audiovizuale

Prietenul lui Cocoș și al STS

Fostul șef al secției de politică externă al ziarului Adevărul, Bogdan Chirieac, a ajuns un prosper om de afaceri ale cărui surse de venit rămân însă un mister. Oficial, el este senior editor la site-ul DCNews, unde i se face următoarea prezentare: „Analistul politic Bogdan Chirieac, primul ziarist român care i-a luat un interviu unui președinte American la Casa Albă – George W. Bush –, este unul dintre fondatorii DeCe News, un ziar online, quality, de succes". În actele Registrului Comerțului, el apare ca acționar la societatea Crucișătorul, radiată în 2008, care a editat ziarul *Gândul*, înainte de a-l vinde lui Adrian Sârbu. În 2007, presa a scris că s-a folosit de poziția sa la ziarul la care lucra, *Gândul*, pentru a sugera ca ministerul de Interne să cumpere echipamente de comunicații de la compania americană Motorola. Însă Motorola era reprezentată în România de firma CSR, controlată de Bogdan Chirieac. Între 2006 și 2007, STS a încheiat opt contracte cu CSR în valoare totală de aproape 24 de milioane de euro. În 2018, după ce Chirieac se retrăsese din acționariat – potrivit documentelor oficiale – presa scria că fosta sa firmă era abonată la contracte cu instituțiile statului: aproape 17 milioane de euro (75,8 milioane de lei) era valoarea contractelor încheiate în ultimii zece ani între STS și CSR. Ultimul contract dintr-un total de șapte, toate oferite prin negociere directă, fusese încheiat în 2016.

Analistul Antenei 3 a menținut și o relație foarte strânsă cu Elena Udrea și Dorin Cocoș, în perioada în care acest post îi ataca dur pe cei doi. Iată cum se purtau conversațiile dintre Chirieac și prietenul său Cocoș: „Dorin Cocoș: Dute-n p... mea, dacă începi cu astea.

Bogdan Chirieac: Dute-n p... mea, iarăși am vorbit la televizor".

Sociologul de serviciu

Marius Pieleanu este sociologul semioficial al Antenei 3 și doar sondajele făcute

ANALISTUL Bogdan Chirieac a păstrat o relație bună cu Băsescu, via Elena Udrea (stânga). Sociologul Pieleanu face sondaje în care PSD câștigă zdrobitor (dreapta). Analistul Mugur Ciuvică demontează rețeaua Soros-Coldea (jos).

pentru Ministerul Mediului, 120.000 lei;
➤ servicii de monitorizare media, pentru Primăria Sectorului 5, 87.200 lei.

În iunie 2017, Avangarde a obținut și un contract de 100.000 de lei cu Oficiul pentru cadastru, pentru „un studiu de piață privind percepția publicului asupra serviciilor de cadastru și publicitate imobiliară".

Așa se face că, potrivit declarației de avere din iunie 2018, familia Pieleanu declara dividende de la firma Avangarde de peste 500.000 de lei, obținute în anul

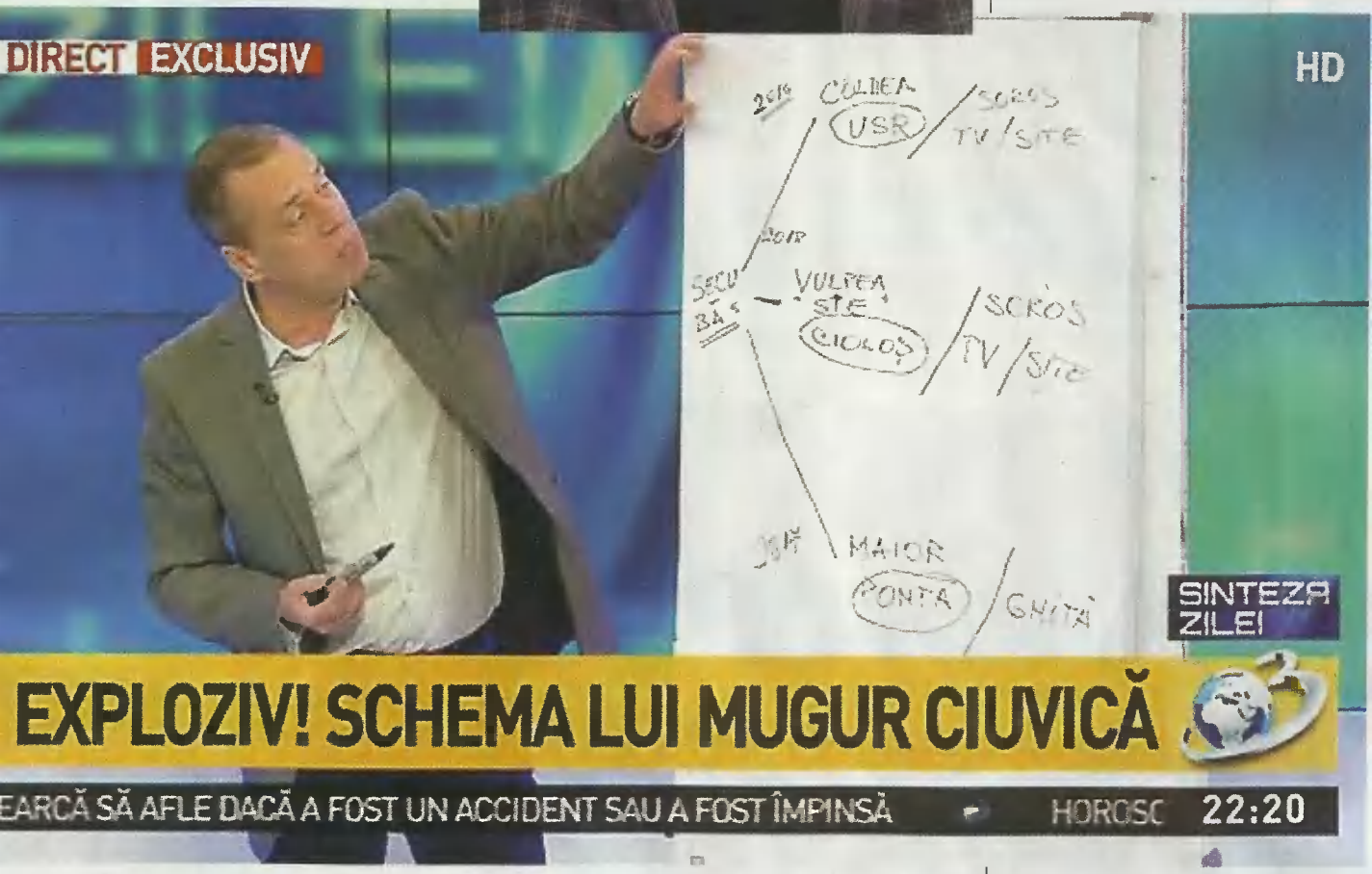

de firma sa, Avangarde, sunt considerate credibile de către acest post, unde Mihai Gâdea îl prezintă mereu cu titlul de „domnul profesor". Pieleanu este pro-decan la SNSPA. PSD a fost grijuliu cu sociologul Antenei 3: soția sa a ajuns la ASF, după ce anterior lucrase la Administrația Penitenciarelor, iar firma sa, Avangarde, a beneficiat de numeroase contracte cu statul. Doar în mai 2018, firma sa figura în SEAP cu trei contracte:
➤ servicii de monitorizarea presei, pentru ADP S1, în valoare de de 90.000 lei,
➤ „servicii realizare studii complexe",

fiscal 2017. Sociologul Antenei 3 nu se jena să mai primească și 35.700 de lei de la televiziunea publică, pentru „drepturi de proprietate intelectuală", adică plata pentru calitatea de invitat al emisiunii „România 9". Soția sa, Ileana Pieleanu, câștigă, de la ASF, circa 12.500 de lei pe lună.

ANALIZĂ

Avocații infractorilor fac legea

Pe lângă „analiști", pe la Mihai Gâdea prin studio se perindă un grup de „avocați", mulți dintre ei cu probleme penale la fel de mari ca ale clienților lor.

MESAJUL LOR ESTE CONCENTRAT pe atacul împotriva DNA-ului și în sprijinul relaxării legislației anti-corupție.

Milițianul interlopilor

Fostul milițian crescut și educat în regimul Ceaușescu, chestorul de poliție Pavel Abraham, este invitat în calitate de „avocat" în emisiunea Sinteza Zilei. Vârful său de carieră a fost în 1997, când a fost numit șef al Inspectoratului General al Poliției Române, dar după șase luni a fost destituit de către ministrul de Interne Gavril Dejeu.

În ianuarie 2017, când zeci de mii de persoane manifestau în fața Palatului Victoria împotriva OUG 13/2017, Abraham a sugerat că aceștia ar trebui împușcați: „În câmpul democratic, dacă situația o impune, pentru a evita anumite violențe de proporții, se poate folosi și armament adevărat. Se somează de mai multe ori. Intrăm într-o grilă de tratare a unei manifestații până la capăt".

În prezent, fostul general de poliție este avocat, printre clienții săi figurând familia Bercea.

Potrivit unei declarații făcute de ziaristul Ovidiu Marincea, azi purtător de cuvânt al SRI, Abraham a fost cercetat pentru o mită de 500.000 de euro, dar a scăpat. „Prin 1997, ca șef al poliției a fost acuzat de fostul ministru Gavril Dejeu că l-a protejat pe Fane Căpățână, prin '98-'99, chestorul Manoloiu și secundul său Abraham erau suspectați că ar fi primit mită de 500.000 dolari", a arătat Marincea. Acuzațiile nu au fost aduse niciodată în fața instanței.

Consiliera lui Gabi Oprea

Vedetă a postului Antena 3, dar și a site-ului Sputnik – parte a mecanismului de propagandă a Kremlinului – avocata Ingrid Mocanu are o condamnare, în primă instanță, la patru ani de închisoare în dosarul restituirilor ANRP. În acest dosar, Mocanu este acuzată că a participat, alături de alți membri al

DE

MIRCEA MARIAN

mircea.marian@newsweek.ro

OANA ZAMFIR,
un critic constant al PNL după ce soțul ei a migrat la ALDE (stânga). Fostul milițian Pavel Abraham lucrează acum, oficial, pentru clanul Bercea.

Comisiei ANRP, la acordarea unor despăgubiri supraevaluate cu 75 de milioane de euro.

Mocanu a fost detașată la ANRP de la Ministerul Justiției, în decembrie 2007. În 2008, a ajuns vicepreședinte al ANRP, dar în 2009 a fost eliberată din funcție de Emil Boc. În 2013, a fost detașată de la Ministerul Justiției la cel de Interne, unde a fost consiliera ministrului Gabriel Oprea.

Ingrid Mocanu este urmărită penal și într-un dosar în care este acuzată că ar fi fotocopiat documente cu informații nepublice din dosare ale DNA. Potrivit DNA, Ingrid Mocanu, în calitate de consilier al ministrului Afacerilor Interne, i-a permis accesul lui Mihai Șova, secretar general adjunct în MAI, la documente care conțineau informații nedestinate publicității și la care acesta nu avea acces, conform atribuțiilor de serviciu, pe care cei doi ulterior le-au fotocopiat în scopul obținerii unor foloase necuvenite.

Un fost șef al Poliției Române a ajuns apărătorul marilor corupți

Epistole către copilași

Ziarista Oana Zamfir se ocupă cu „dezvăluirile" în emisiunile Antenei 3. Ea este prezentă la Sinteza Zilei în calitate de invitată și nu are nicio problemă etică să preia agenda soțului ei, senatorul ALDE Daniel Zamfir, inclusiv rafuielile pe care acesta le are cu actuala conducere a PNL, partid din care a fost forțat să plece. Totuși, Dan Voiculescu nu pare a fi mulțumit de prestația ei: în 2015, ea a câștigat, prin contractele firmei ei, ZET Media Production, cu Antena 3, suma de 362.000 de lei, în 2016 au fost doar 326.000 de lei, iar în 2017 ajunsese la 265.000 de lei.

În februarie 2016, Oana Zamfir i-a adresat o scrisoare deschisă fetei jurnalistului Dan Tapalagă: „Ilinca, îți doresc ca aceste întrebări să-ți aducă un tată care să îmbătrânească mai frumos decât trăiește azi!", a scris ea către fata de zece ani, la acel moment, a lui Tapalagă. Centrul de Jurnalism Independent, Active Watch, Convenția Organizațiilor de Media, precum și unii membri ai CNA au condamnat modul în care Oana Zamfir a ales să expună un copil într-o dispută publică. Antena 3 nu a reacționat la aceste critici.

Jurnaliștii anexați PSD

Adina Anghelescu și Răzvan Savaliuc, de la site-ul Lumea Justiției, luju.ro, sunt experții lui Gâdea atunci când are nevoie să credibilizeze bârfe din sistemul judiciar. Recent, cei doi și site-ul pe care-l administrează au devenit celebri după ce au depus plângere penală împotriva lui Frans Timmermans, vicepreședinte al Comisiei Europene. În plângerea înregistrată la secția de investigare a infracțiunilor din justiție,

AVOCATA DRĂGHICI e fericită alături de ministrul Tudorel Toader (sus). Diplomatul Alex Coita, ziua alături de Iohannis, seara la Gâdea în studio (jos).

Timmermans, Vera Jourova (comisarul european pentru Justiție), Angela Cristea (șefa reprezentanței UE în România) și procurorul general Augustin Lazăr sunt acuzați de constituire de grup infracțional organizat, abuz în serviciu, fals intelectual, comunicare de informații false, toate în legătură cu falsificarea Raportului MCV.

Newsweek România a scris, în ianuarie 2019, că printre ziariștii care au facturat prestații pentru PSD au fost și Răzvan Savaliuc și Adina Anghelescu-Stancu de la Luju.ro (cei doi au beneficiat de 308.216 lei prin firma Jurindex Media SRL).

De la Roberta Anastase la Antena 3

O prezență inedită în studioul Sintezei este cea a lui Alex Coita, fost consilier al Robertei Anastase, din perioada în care aceasta era președintele Camerei Deputaților și una din principalele ținte ale atacurilor PSD și ale Antenei 3. Tot Roberta Anastase l-a susținut politic pentru funcția de secretar de stat în ministerul Transporturilor în guvernarea Mihai Răzvan Ungureanu, deși Coita nu avea nicio legătură cu acest domeniu. Ponta l-a dat afară din acest post, imediat ce a preluat puterea, în mai 2012. Coita a fost membru al formațiunii Forța Civică, condusă de Mihai Răzvan Ungureanu, iar în prezent este membru PNL. Acum, el se declară un fan al Antenei 3 și se plânge că Realitatea TV și Digi 24 nu-l mai invită în emisiunile lor: „În final, am descoperit că postul de televiziune Antena 3 a rămas singurul din trioul cu Realitatea și Digi unde am putut să îmi exprim punctul de vedere fără a fi cenzurat, atacat sau linșat mediatic. Așa că, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să am tot respectul față de acest post de televiziune".

Avocata lui Brădișteanu

Alice Drăghici, o altă avocată agresiv-ironică din studiourile Sintezei Zilei, era, în 2007, membră a Consiliului Național de Integritate (CNI), la propunerea Partidului Conservator. În 2008, Transparency International a cerut excluderea avocatei Alice Drăghici din CNI, după ce aceasta i-ar fi somat pe inspectorii de integritate să oprească procedura de verificare a averii, declanșată în cazul medicului Șerban Brădișteanu, clientul său. Iată ce consemnează o notă de informare semnată pe 11 septembrie 2008 de Horia Georgescu, la acel moment secretarul general al ANI: „Am fost informat verbal de faptul că doamna Alice Drăghici a solicitat o întrevedere cu doamna Luisa Bădiu. Luând la cunoștință acest aspect, am părăsit biroul și am constatat fapul că în anexa 116A se purta o discuție pe ton ridicat între doamna Alice Drăghici și doamna Luisa Bădiu (...) doamna Alice Drăghici mi-a adus la cunoștință că discuția avea ca subiect un dosar în lucru la inspectorul în cauză, deaorece vrea să facă o întâmpinare pentru a bloca procedura de verificare a averii". Horia Georgescu mai consemnează că Drăghici l-ar fi amenințat că va își va pierde funcția.

ROCK FM

It Rocks!

www.rockfm.ro

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII, Sorina Pintea, a declarat epidemia de gripă după ce au murit 54 de oameni.

ALARMĂ

Cea mai gravă epidemie de gripă din 2015 încoace

România se confruntă cu cel mai mare număr de decese din cauza gripei din ultimii ani, iar la Ministerul Sănătății este tăcere.

APROAPE ZILNIC, PE SITE-UL Centrului Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile (CNSCBT), este urcat un raport sec care prezintă cele mai noi decese din cauza epidemiei de gripă. În 28 februarie, ultimul anunț sună astfel: „158. Bărbat în vârstă de 84 de ani, din jud. Cluj, confirmat cu virus gripal tip A, nesubtipat, având condiții medicale preexistente, dar nevaccinat anti-gripal. Data decesului: 26/02/2019".

Cei 158 de oameni care au murit până în 28 februarie din cauza gripei sunt răspândiți în aproape toată țara, aveau de la 10 luni la 94 de ani, mulți dintre ei erau nevaccinați, unii sufereau și de alte boli. În 11 județe (Alba, Bistrița, Botoșani, Brașov, Caraș-Severin, Harghita, Maramureș, Neamț, Satu Mare, Tulcea, Vâlcea) nu s-a înregistrat niciun deces, potrivit celei mai recente informări a CNSCBT, care cuprinde datele din săptămâna 18-24 februarie.

Un copil de 10 luni, cea mai fragedă victimă a gripei

Cea mai tânără victimă a gripei a fost un copil de 10 luni, din județul Ilfov, nevaccinat antigripal și fără boli asociate, care a murit la începutul lunii ianuarie. În Ilfov au fost doar două decese.

O tânără de 26 de ani, de asemenea nevaccinată, din județul Giurgiu, a murit din cauza gripei.

Nici ea nu avea alte afecțiuni, era casnică, iar în comunitatea din care provenea doar o parte a oamenilor era vaccinată, potrivit datelor comunicate de Direcția de Sănătate Publică Giurgiu. În județ, s-au înregistrat până acum șapte decese, iar rata vaccinării este de 80 la sută.

Cea mai în vârstă victimă este o femeie de 94 de ani din București, care avea virusul gripal A și nu se vaccinase. În București, au murit până în prezent 19 oameni.

DE

FLAVIA DRĂGAN
flavia.dragan@newsweek.ro

„Această gripă este datorată unei tulpini care are forme ușoare și medii de manifestare“,
Sorina Pintea,
în ziua în care a declarat oficial epidemia

Top 5 județe cu cea mai mare mortalitate

- Prahova – 32 decese
- București – 19 decese
- Constanța – 11 decese
- Arad – 9 decese
- Timiș – 8 decese

(Sursa: Institutul de Sănătate Publică, raport 18-24 februarie)

„Activitatea gripală se menține peste nivelul așteptat“

În raportul Centrului de Boli Transmisibile, găsim informații despre evoluția gripei: numărul infecțiilor cu gripă a scăzut, dar „se menține extinderea națională“, numărul deceselor este comparabil cu cel din săptămâna precedentă, iar în 45 la sută dintre cazurile de infecții respiratorii testate a fost confirmată gripa. O observație importantă în raport este că „activitatea gripală se menține în continuare peste nivelul așteptat“.

De la începutul sezonului, au fost confirmate 1.821 de cazuri de gripă. Până în 24 februarie, au fost vaccinate antigripal 1.316.448 de persoane din grupele la risc, cu vaccin distribuit de Ministerul Sănătății, cu 300.000 mai mult decât în sezonul precedent. Grupele la risc sunt copiii și adulții cu boli cronice – respiratorii, metabolice, renale, cardiovasculare, HIV/SIDA, gravidele, persoanele cu vârsta de peste 65 ani, copiii și bătrânii instituționalizați, conform Organizației Mondiale a Sănătății.

La nivel european, numărul cazurilor de gripă este în creștere, rata pozitivității la cazurile testate a fost de 53 la sută, iar cele mai multe cazuri de mortalitate au fost în grupele de vârstă 15-64 de ani și peste 65 de ani, potrivit unui raport al Institutului de Sănătate Publică, care nu menționează și cifre.

Numărul deceselor pe sezoane

- Sezon 2015-2016: 107 decese
- Sezon 2016-2017: 27 decese
- Sezon 2017-2018: 129 decese
- Sezon 2018-2019: 158 decese (în 28 februarie) Sursa: CNSCBT

Pintea, tăcere pe tema gripei, după anunțarea oficială a epidemiei

Ultima declarație a ministrului Sănătății, Sorina Pintea, pe tema gripei, datează din 30 ianuarie. Atunci, în ziua când s-au înregistrat 54 de decese, Pintea a declarat oficial epidemia. „Nu putem afirma că ne confruntăm cu un sezon gripal mai sever decât cel precedent, ci că s-a înregistrat un număr mai mare de decese mai devreme față de sezonul precedent. (...) Gripa activează pe tot teritoriul țării, chiar dacă la intensitate diferită. Din fericire, această gripă este datorată unei tulpini care are forme ușoare și medii de manifestare“, spunea Sorina Pintea, în 30 ianuarie.

Am întrebat Ministerul Sănătății ce măsuri a luat după declararea epidemiei de gripă și ce campanii de informare a derulat înainte de debutul sezonului gripal. Am fost redirecționată către Institutul Național de Sănătate Publică, unde am primit un răspuns punctual. CNSCBT a recomandat direcțiilor de sănătate publică să colaboreze cu inspectoratele școlare, sfătuind școlile să efectueze triajul elevilor, să suspende cursurile, în cazul în care sunt mai mult de trei cazuri de îmbolnăvire într-o clasă. Populației, CNSCBT i-a recomandat să meargă la medic dacă suspectează că are gripă și să stea acasă. Pentru spitale, recomandările au fost limitarea accesului vizitatorilor, dar și distribuirea de pliante și purtarea echipamentului de protecție adecvat, adică măști, mănuși și halate. Pe site-ul Centrului Național de Evaluare și Promovare a Stării de Sănătate, unde se găsesc campaniile de vaccinare, apar mai multe afișe despre importanța vaccinării, dar este pomenită doar rujeola, unde România a bătut de asemenea un record: 62 de decese.

HARTA îmbolnăvirilor de gripă, în săptămâna 18-24 februarie. 1.821 de oameni au fost confirmați cu această boală

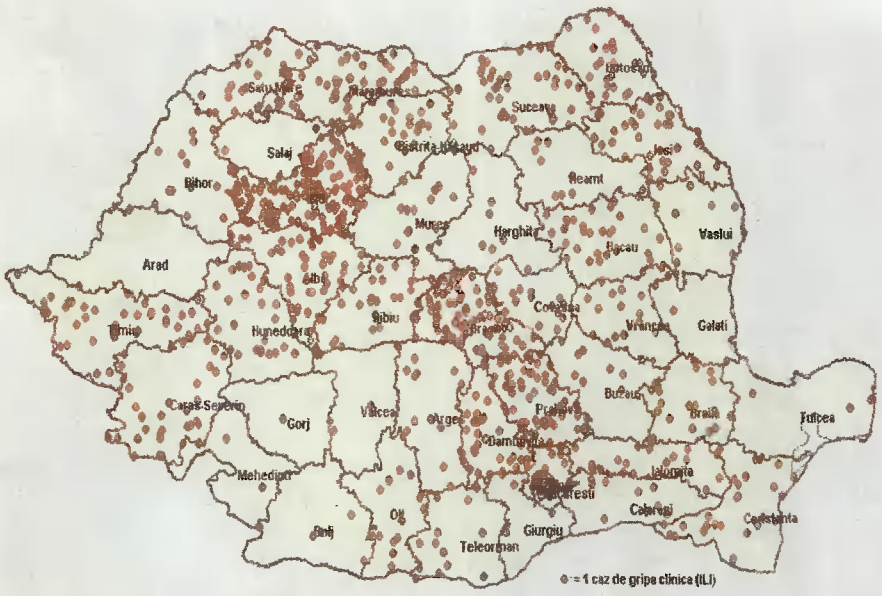

SECURITATE GLOBALĂ

Huawei, go away!

Americanii nu mai acceptă nicio colaborare între partenerii săi strategici și mult hulita companie chineză suspectată de spionaj.

ORICE ȚARĂ CARE SE AFLĂ SAU dorește să intre într-un parteneriat strategic cu Statele Unite ale Americii, în special în domeniul securității, trebuie să renunțe la orice colaborare cu compania chineză Huawei Technologies Co Ltd, în construirea infrastructurii sale cibernetice strategice. În caz contrar, americanii nu le vor încredința partenerilor secretele lor, nu vor amplasa baze militare și nu vor deschide misiuni diplomatice pe teritoriul acestor țări. În repetate rânduri, Huawei a fost acuzată de Washington că este implicată în activități de spionaj pentru guvernul chinez.

Avertismentul lansat la 21 februarie de secretaul de stat Mike Pompeo, într-o emisiune a postului de televiziune Fox Business, nu a fost surprinzător. Statele Unite duc de multă vreme un război juridico- economic împotriva companiei chineze. Încă din 2011, Departamentul pentru Comerț al SUA a blocat participarea Huawei la o licitație publică pentru realizarea unei rețele wireless naționale. De atunci, lucrurile s-au înrăutățit și au culminat cu arestarea fiicei fondatorului companiei, Meng Wanzhou, în Canada, la solicitarea autorităților americane.

Ce a surprins a fost tonul ultimativ cu care șeful diplomației americane a lansat acest avertisment, semn că SUA nu mai acceptă niciun compromis.

Deși nu are nevoie de nicio traducere, mesajul lui Pompeo poate fi rezumat astfel: Statele Unite ale Americii nu vor face schimb de informații sau nu vor coopera pe deplin în domeniul securității cu țări care integrează echipamente Huawei în sistemele lor cruciale de informații.

„Nu vom risca informațiile americane", a punctat Pompeo. „În unele cazuri, există riscul să nici nu putem să amplasăm resurse americane, o ambasadă americană sau un avanpost militar american", a ridicat el miza.

Avertismentul lui Pompeo vine după ce, la sfârșitul anului trecut, Guvernul american a avertizat guvernele din țările aliate, în special celor

DE

SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

INTERVIU
Ana Blandiana: „Dacă tinerii nu se vor duce la vot, oamenii ca mine rămân niște personaje ridicole" » P.46

unde sunt amplasate baze americane, în legătură cu utilizarea echipamentelor Huawei. Un astfel de avertisment a fost adresat și directorilor companiilor de telecomunicații, în încercarea de a convinge furnizorii de servicii wireless și de internet din aceste țări să evite respectivele echipamente.

Presa americană a relatat că administrația SUA ar intenționa să ofere ajutor financiar țărilor care blochează Huawei.

În ultimele luni, înalți oficiali din serviciile secrete americane s-au declarat îngrijorați de modul în care Huawei, dar și alte companii chineze, s-ar putea implica în acte de spionaj. Departamentul Apărării a oprit vânzarea de telefoane mobile și modemuri fabricate de Huawei sau ZTE în magazinele amplasate în bazele militare, invocând rațiuni de securitate.

Comitetul Național al Partidului Democrat a avertizat candidații partidului la alegerile de la jumătatea mandatului, din noiembrie 2018, să nu folosească telefoane produse de aceste două companii.

Cine este Huawei

Huawei este cel mai mare furnizor mondial de echipamente de telecomunicații și al doilea mare producător de smartphone-uri. Spre deosebire de alte mari companii de tehnologie din China, o mare parte din afacerile sale (producție și vânzări) sunt în străinătate. Este lider de piață în multe țări din Europa, Asia și Africa.

Huawei Technologies a fost înființată în 1987 de Ren Zhengfei, fost ofițer în Armata Populară a Chinei. A rămas în proprietate privată și se descrie ca fiind deținută de angajați. Structura sa de proprietate nu este, însă, cunoscută. Are sediul central în centrul tehnologic din Shenzhen și 180.000 de angajați.

Huawei a început să conteze în plan internațional în anii '90. Prețurile scăzute erau avantajul său competitiv. La acea vreme, principalul partener comercial era... China. Această țară cheltuia mult pentru modernizarea rețelelor de telecomunicații și a importat mare parte din echipamentul produs de Huawei.

Concurenții săi au acuzat Huawei că este un furnizor de echipamente copiate. Companii americane precum Cisco Systems sau Motorola au deschis chiar procese împotriva furturilor de secrete comerciale.

În prezent, Huawei continuă să se extindă în noi domenii, precum dezvoltarea de microprocesoare, inteligența artificială și cloud computing.

Cum au reacționat partenerii SUA

Aliații americanilor, din NATO, respectiv, de la nivel global, au avut reacții diferite. Partenerii din NATO manifestă reticență în a lua măsuri drastice împotiva Huawei.

Deși s-au confruntat cu probleme de Securitate strâns legate de compania chineză, Franța și Germania nu au interzis, cel puțin pentru moment, echipamentele produse de compania chineză. Interesant, firmele private din aceste țări au reacționat mult mai prompt la apelurile Washingtonului. Compania franceză Orange a anunțat că nu va folosi echipamentele Huawei pentru a construi rețele wireless 5G, iar Deutsche Telekom ia în calcul varianta să procedeze la fel.

Ziarul german „Handelsblatt" a publicat, însă, informația că Berlinul studiază modalități de a exclude Huawei din rețelele 5G. „Decizia va marca o schimbare de atitudine din partea Germaniei, care a fost mai puțin vocală decât aliații săi occidentali, în legătură cu preocupările de securitate generate de Huawei", punctează postul de televiziune CNBC.

În momentul de față, autoritățile germane verifică echipamentele Huawei integrate deja în sistemele sale strategice și susțin că

SPIONAJUL, încălcarea embargoului împotriva Iranului și furtul de tehnologie sunt principalele acuzații pe care SUA, conduse de Donald Trump (foto dreapta), le aduc companiei chineze Huawei.

au proceduri suficiente pentru a le testa din punct de vedere ale riscurilor de securitate.

Pentru a mai impulsiona lucrurile, vicepreședintele american, Mike Pence, a venit la Conferința de Securitate de la Munchen și le-a cerut aliaților europeni să ia în serios „amenințarea" pe care o reprezintă Huawei.

„Pierderea partenerilor în Europa poate provoca Huawei pierderi de contracte de miliarde de euro, în condițiile în care Deutsche Telekom, unul dintre cei mai mari clienți europeni ai Huawei, intenționează să investească aproximativ 20 de miliarde de euro în Germania în infrastructura 5G și în alte conexiuni de internet de mare viteză, până în 2021", este concluzia unei analize Bloomberg, preluată de profit.ro. Europa, Orientul Mijlociu și Africa reprezintă 27% din veniturile companiei Huawei.

Marea Britanie a avut o atitudine similară Germaniei, susținând că poate elimina orice risc de securitate pe care l-ar putea reprezenta compania chineză Huawei. Totuși, compania privată British Telecommunications Group a anunțat că nu va folosi echipamente produse de companiile chinezești în viitoarea rețea 5G și că le va elimina și pe cele existente în rețelele 3G și 4G.

De asemenea, Universitatea din Oxford a anunțat că nu va mai accepta donații și sponsorizări de la Huawei, pentru a-și finanța programele de cercetare. „Decizia a fost luată în lumina preocupărilor exprimate de public în ultimele luni în legătură cu parteneriatele din Marea Britanie cu Huawei. Sperăm că aceste probleme pot fi rezolvate în curând", a punctat Universitatea din Oxford, într-o declarație publică.

Italia este una dintre țările care utilizează echipamentele companiei chineze pentru infrastructura sa de internet mobil. Până în momentul de față, nu a luat o decizie în legătură cu ce componente va furniza Huawei rețelei 5G.

Deși este într-o competiție geostrategică, India a invitat Huawei să-și testeze echipamentul pe a doua cea mai mare piață de telefonie mobilă din lume, dar nu a luat deocamdată o decizie în ceea ce privește acceptarea companiei chineze.

Țările care au reacționat prompt la apelurile SUA au fost **Australia** și **Noua Zeelandă,** care au adoptat deja prevederi legale ce interzic participarea companiilor chinezești la construirea rețelelor de telecomunicații 5G.

Încă din 2012, guvernul australian a exclus Huawei de la o licitație pentru realizarea rețelei naționale de bandă largă, în urma unui raport al Australian Security Intelligence Organisation. În ultimii ani, tensiunea în jurul acestei chestiuni a crescut exponențial, iar răspunsul Chinei nu a întârziat.

Recent, un mare port din nordul țării a interzis importurile de cărbune din Australia. Ministerul de Externe chinez a evitat să precizeze dacă decizia vizează în mod specific Australia. A punctat doar că autoritățile chineze inspectează în mod regulat importurile de cărbune din motive ecologice. Un sarcasm, având în vedere că țara sa manifestă un dispreț total față de respectarea normelor de poluare.

Și **Japonia** a blocat folosirea echipamentelor produse de Huawei în derularea unor contracte cu statul. Printr-o modificare a legislației, echipamentele de rețelistică produse de companiile chinezești Huawei și ZTE, care nu au fost menționate explicit, nu vor mai fi achiziționate de către statul japonez. Principalii trei operatori privați de telecomunicații au precizat că vor proceda într-o manieră similară.

Canada ezită și ea să tranșeze chestiunea Huawei, deși a fost presată de ceilalți membri ai alianței „Five Eyes" („Cinci Ochi") să interzică compania chineză de la infrastructura 5G. Alianța „Five Eyes" grupează Australia, Marea Britanie, Canada, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii, membrii săi făcând schimb intens de informații sensibile.

„În timp ce Canada dispune de garanții puternice în materie de securitate a telecomunicațiilor, avem îngrijorări serioase

Partenerii SUA din NATO sunt reticenți în a adopta măsuri drastice împotriva Huawei

PREȘEDINTELE CHINEI, Xi Jinping, folosește compania lui Ren Zhengfei (stânga) în scopuri geopolitice. Fiica fondatorului Huawei, Meng Wanzhou, a căzut victimă confruntării cu americanii.

că astfel de măsuri de protecție sunt inadecvate ținând cont de ceea ce știu Statele Unite și alți aliați despre Huawei", au scris senatorii Mark Warner și Marco Rubio, într-o scrisoare adresată premierului canadian Justin Trudeau, citată de Reuters.

Comisia Europeană a intensificat și ea presiunile asupra companiei chineze. Potrivit unor oficiali europeni de rang înalt, Uniunea Europeană studiază posibilitatea de a bloca accesul Huawei Technologies și al celorlalte companii chinezești de tehnologie la rețelele 5G din spațiul comunitar.

Fiica fondatorului Huawei, arestată

Presiunile exercitate de SUA asupra Huawei au crescut în intensitate în ultima perioadă de timp. La 1 decembrie 2018, Meng Wanzhou, fiica fondatorului Huawei, Ren Zhengfei, și șefa operațiunilor financiare ale companiei (CFO), a fost arestată în Canada, la cererea autorităților americane, și riscă extrădarea în SUA. În prezent a fost eliberată de justiția canadiană contra unei cauțiuni de 10 milioane dolari.

Meng Wanzhou a fost reținută pe aeroportul din Vancouver, la cererea autorităților americane, sub acuzația de fraude legate de încălcarea sancțiunilor impuse de SUA împotriva Iranului.

Pentru a putea fi eliberată, ea a acceptat să predea pașaportul, să poarte o brățară GPS la gleznă și să trăiască într-una dintre casele pe care le deține în Vancouver.

Dacă va fi extrădată în SUA, Meng Wanzhou riscă o pedeapsă maximă de până la 30 de ani. În 2016, autoritățile americane au demarat o anchetă împotriva companiei Huawei, sub suspiciunea că aceasta trimitea produse fabricate în Statele Unite către Iran și alte țări, încălcând astfel regimul de sancțiuni aplicat de Washington împotriva Teheranului.

Într-un caz separat, în Seattle, Departamentul de Justiție a formulat împotriva Huawei 10 capete de acuzare pentru furt de secrete comerciale, fraudă financiară și obstrucționarea justiției. Dosarul vizează presupusul furt de tehnologie robotică de la T-Mobile US, al cărui acționar majoritar este compania germană Deutsche Telekom AG.

Ambasada Chinei în Canada a protestat față de arestarea lui Meng Wanzhou și a cerut eliberarea ei. Într-un comunicat de presă, compania Huawei a susținut că CFO-ul său a respectat „toate legile și regulile acolo unde operează, inclusiv controlul exporturilor și legile privind sancțiunile în ONU, SUA sau UE".

Un alt comunicat, de data aceasta din partea ambasadei Chinei în SUA, a precizat că un cetățean chinez care „nu a încălcat nicio lege americană sau canadiană" a fost arestat la cererea SUA. „China a cerut SUA și Canadei să corecteze această greșeală și o elibereze pe Meng Wanzhou", preciza comunicatul.

ZTE, compania rivală Huawei, a beneficiat de clemența președintelui Donald Trump, care i-a ridicat interdicția de a face afaceri în SUA

Precedentul ZTE

Anul trecut, compania chineză ZTE Corp, rivalul Huawei, și-a recunoscut vinovăția în legătură cu încălcarea embargoului impus Iranului. Departamentul de Comerț al SUA a apreciat că ZTE a încălcat acordul și i-a interzis să cumpere orice componente din SUA, o mișcare care a afectat multe operațiuni ale companiei chineze.

Interdicția a fost ridicată la cererea președintelui american Donald Trump, o concesie făcută președintelui chinez Xi Jinping, care a înfuriat mai mulți oficiali guvernamentali americani. Arestarea lui Meng s-a produs în plin armistițiu temporar între SUA și China, țări aflate în plin război comercial. De aceea nu există nici dovezi că ar fi fost un gest deliberat al SUA, ci doar o coincidență ciudată. N

Ponta a demarat colaborarea strategică cu Huawei

În ciuda avertismentelor SUA, în mandatul fostului premier PSD autoritățile române au semnat un memorandum de înțelegere cu compania chineză.

ROMÂNIA NU A RECLAMAT niciodată vreun incident de securitate cibernetică în care să fie implicat vreunul din echipamentele companiei Huawei. Cu toate acestea, surse din mediul de intelligence au declarat pentru *Newsweek România* că serviciile secrete române urmăresc „cu preocupare" afacerile derulate de compania chineză în România.

Cert este că autoritățile române sunt într-o relație de colaborare strategică cu compania „Huawei", în ciuda faptului că rapoarte ale serviciilor secrete din țările occidentale, dar și pozițiile publice ale unor lideri politici de prim rang avertizau în legătură cu riscurile de securitate asociate.

În noiembrie 2013, Guvernul Victor Ponta a semnat un Memorandum de înțelegere cu gigantul telecom, în baza căruia partea română s-a angajat să sprijine această companie pentru a deveni furnizor de echipamente de telecomunicații pentru statul român.

Din partea Guvernului român, Memorandumul a fost semnat de Dan Nica, în calitate de ministru al Societății Informaționale. Documentul a fost parafat, la Palatul Victoria, în cadrul unei ceremonii prilejuite de vizita în România a premierului chinez.

Obiectivele majore de investiții, prevăzute în Memorandum, au fost construcția Sistemului de Informații și Comunicații Național; realizarea Sistemului de Monitorizare și Supraveghere a Traficului; derularea unor proiecte de e-guvernare (e-government); implementarea unor proiecte de tip „oraș inteligent" („smart city"); realizarea Rețelei Naționale de Bandă Largă.

În plus, autoritățile române s-au angajat să sprijine Huawei în vederea dezvoltării unei rețele integrate a Transelectrica, grație unei înțelegeri anterioare, parafate la Beijing, în septembrie 2012.

Potrivit Memorandumului, compania chineză a promis să se implice activ în școlarizarea studenților și să ofere stagii de formare profesională inginerilor români din domeniul IT&C, „în scopul îmbunătățirii competitivității acestora". Totodată, și-a luat angajamentul să creeze noi oportunități de locuri de muncă în România. Statul român s-a angajat să ofere sprijinul necesar.

Riscuri de securitate ignorate

Guvernul Victor Ponta a luat această decizie în ciuda faptului că un raport al Comitetului pentru Informații al Congresului SUA, publicat cu un an înainte, la data de 8 octombrie 2012, a dezvăluit motivele pentru care Statele Unite ale Americii consideră companiile chineze Huawei și ZTE un risc la adresa securității naționale. Raportul a fost întocmit în baza unei anchete care a durat câteva luni.

„Comitetul a lansat această investigație pentru a căuta răspunsuri la unele întrebări referitoare la legăturile dintre companiile de telecomunicații chineze Huawei și ZTE și Guvernul chinez. De-a lungul anchetei, Huawei și ZTE au descris, în termeni diferiți, de ce nu sunt o amenințare la adresa intereselor naționale de Securitate ale SUA. Nici ZTE, nici Huawei nu au cooperat pe deplin și nu au reușit să furnizeze documente sau dovezi, care să vină în sprijinul naratiunilor lor. În mod special, Huawei a oferit răspunsuri evazive, incomplete, la întrebările privind problemele de securitate. Eșecul acestor companii în a oferi răspunsuri responsabile despre relațiile lor cu Guvernul chinez și despre sprijinul pe care acesta îl oferă, generează și pe mai departe dubii în ceea ce privește disponibilitatea lor de a respecta regulile internaționale", preciza raportul congresmenilor americani.

Concluzia: SUA trebuie să privească cu suspiciune penetrația continuă pe piața telecomunicațiilor americane a companiilor de telecomunicații chineze și să blocheze achizițiile, preluările sau fuziunile care implică Huawei și ZTE.

Companiile private americane au fost sfătuite să ia în considerare riscurile de securitate pe termen lung, în cazul în care ZTE și Huawei le sunt furnizori de echipamente sau servicii. Celor două companii chineze li s-a recomandat să devină transparente cât mai repede posibil, inclusiv să se listeze la bursă.

Acuzațiile lui Băsescu

După semnarea Memorandumului, președintele de atunci, Traian Băsescu, l-a acuzat pe premierul Victor Ponta că „a făcut un joc murdar pe seama securității naționale", încercând să facă Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS) responsabil de eșecul operațiunilor de salvare de după accidentul aviatic din Apuseni, și să-l aducă în subordinea sa.

Într-adevăr, Uniunea Social-Liberală (USL), compusă din PSD și PNL, a inițiat

DE
SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

MEMORANDUMUL dintre Guvernul României și Huawei, semnat în timpul guvernării lui Victor Ponta, a fost catalogat drept periculos pentru securitatea națională de către Traian Băsescu.

la Senat un proiect de lege prin care STS trecea la Ministerul de Interne, în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență (DSU), condus de Raed Arafat. Premierul a susținut atunci că, astfel, va fi asigurată o mai bună coordonare a instituțiilor cu atribuții în cazuri de urgență.

Șeful statului a apreciat că, indiferent ce vot se va da în Parlament, îi este greu să creadă că o astfel de lege va trece de Curtea Constituțională, având în vedere atribuțiile legale ale STS. „Securitatea națională nu se dă pe mâna unor firme de IT străine, indiferent cât de prieteni am fi cu o țară sau alta", a spus Băsescu. În cele din urmă, proiectul legislativ al USL nu a mai fost adoptat de parlament.

Răspunsul lui Ponta

„Ideea că Huawei ar face ceva pentru STS este lipsită de adevăr și nici nu există motive de îngrijorare legate de memorandumul semnat, deoarece firma chineză lucrează cu SUA și Europa și furnizează de mulți ani echipamente pentru mari companii românești", a fost replica lui Victor Ponta.

Întrebat despre îngrijorările exprimate de unele țări membre NATO în legăturile cu vulnerabilitățile de securitate, Ponta a susținut, pur și simplu, că astfel de îngrijorări nu există.

„Știți foarte bine că și Statele Unite ale Americii, și Europa lucrează în foarte multe sisteme cu compania Huawei. E o prostie ce a spus domnul președinte", a punctat Ponta.

Huawei în România

Huawei este unul dintre cei mai puternici jucători de pe piața românească de telecom. Este al doilea pe piața de smartphone-uri, cât și pe piața echipamentelor și serviciilor furnizate pentru operatorii de telecom.

Beneficiind de sprijinul Guvernului Ponta, cota de piață a Huawei s-a dublat în 2016, față de 2015, iar în 2017 a ajuns la 20%.

Potrivit „Ziarului financiar", care a consultat date disponibile pe site-ul Ministerului Finanțelor, Huawei Technologies SRL, subsidiara din România, a înregistrat în 2017 o cifră de afaceri de 1,347 mld. lei (295 milioane de euro), în creștere 7,5% față de 2016. Profitul net al companiei a scăzut, însă, în 2017, cu 44,7%. Marja de profit a fost de doar 1,5% din cifra de afaceri, respectiv de 20,3 milioane de lei (4,5 milioane de euro).

„Apreciem faptul că Guvernul României încurajează dezvoltarea industriei IT&C", declara, în 2017, Vlad Doicaru, directorul Departamentului de Conturi Integrate al Huawei România. Potrivit cotidianului *Adevărul*, Vlad Doicaru este nepotul generalului de Securitate Nicolae Doicaru, cel mai longeviv șef al Direcției de Informații Externe a Securității Statului din România, pe care a condus-o vreme de 18 ani, între anii 1959 și 1978.

Subsidiara din România a Huawei și-a început activitatea în 2003. Anul trecut, avea circa 1.500 de angajați, dintre care 78% sunt români. În țara noastră, Huawei a deschis un Centru global de servicii IT (al patrulea pe care îl deține la nivel global) și un Centru global de servicii financiare din România, care sprijină activitățile comerciale ale companiei din întreaga Europă.

În 2017, compania chineză a dezvoltat un centru de date pentru compania de cablu RCS&RDS, pe lângă proiectele curente de modernizare a rețelelor. Huawei este și compania către care Vodafone și UPC și-au externalizat mai multe operațiuni și o parte din personal.

În noiembrie 2018, compania Huawei a inaugurat, la Iași, o academie de cercetare în domeniul IT, care va funcționa la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi".

LA ŞAISPREZECE ANI DUPĂ CE STATELE UNITE AU INVADAT IRAKUL PLECÂND DE LA PREMISE FALSE, E POSIBIL CA ADMINISTRAȚIA TRUMP SĂ FACĂ ACEEAŞI GREŞEALĂ ÎN IRAN.

Următorul război american fals?

de JEFF STEIN

COMBUSTIBIL PENTRU FOC
Iranienii ard steaguri americane în timpul unei demonstrații anti-Statele Unite în fața fostului sediu al ambasadei SUA din Teheran, pe 9 mai 2018, după ce Trump a denunțat acordul nuclear

FOTO: ATTA KENARE/AFP/GETTY

Președintele era supărat. Se uita la televizor în reședința sa de la Casa Albă, rutina matinală obișnuită, când și-a văzut șefii serviciilor de informații trăgând prețul de sub o altă campanie preferată: Iranul. Trump și doi oficiali ai săi de top din siguranța națională sugerau de doi ani că republica islamică încă încearcă să contruiască o armă nucleară și că reprezintă o amenințare mortală la adresa vecinilor săi și Occidentului.

Însă acum, Dan Coats, directorul serviciului național de informații, se afla într-o cameră de audiere de pe Dealul Capitoliului declarând că nu era adevărat: Iranul respecta litera înțelegerii pe care Statele Unite sub administrația Obama și alte cinci țări o negociaseră cu țara din Orientul Mijlociu, și anume să dezafecteze programul nuclear, a spus Coats. Mai mult, a adăugat directorul CIA Gina Haspel, Iranul ar putea decide reînceperea programului dacă sancțiunile reimpuse de Trump – încălcând partea americană de înțelegere – nu erau ridicate.

Trump a recurs la Twitter. Coats și Haspel „greșeau", a scris pe 30 ianuarie. „Poate că serviciile de informații ar trebui să se întoarcă la școală!". Însă cu Iranul nu terminase. În remarci incredibile făcute la „CBS" și în „The New York Time"s în următoarele câteva zile, Trump numise Teheranul „națiunea teroristă numărul 1 din lume". A învinuit republica islamistă „pentru absolut" fiecare problemă moștenită în Orientul Mijlociu, o afirmație incredibilă – și fără nicio bază. A spus că șefii serviciilor de informații „sunt extrem de pasivi și de naivi când vine vorba de pericolele Iranului".

Trump a făcut apoi aluzii la înmulțirea operațiunilor secrete împotriva Iranului sau chiar la o confruntare militară. „V-aș putea povesti", a declarat pentru „Times", „de lucruri pe care urma să le facem până în urmă cu o săptămână".

Pentru mulți dintre observatorii cu memorie bună, comentariile lui Trump au fost repetarea stranie a unui moment crucial petrecut în urmă cu 17 ani, când un alt președinte republican, George W. Bush, a etichetat Irakul ca făcând parte din „axa răului", pe punctul de a construi o armă care ar genera „un nor ciupercă" irakian deasupra Americii. Anul care a urmat, 2003, Bush a detașat aproximativ 200.000 de soldați americani în Irak în căutarea unor arme nucleare, chimice și biologice care s-a dovedit că nu există. Cum nu s-a dovedit că ar exista nici vreo legătură a dictatorului irakian Saddam Hussein cu Al-Qaeda. A urmat o catastrofală ocupație de un deceniu cu care Statele Unite și Orientul Mijlociu încă se mai chinuie.

Experții în Orietnul Mijlociu se tem că Trump îndreaptă America către un alt dezastru regional eronat, de data aceasta cu Iranul. Un important fost ofițer operațional CIA a comparat denaturările lui Trump în privința Iranului cu minciunile spuse de o serie întreagă de președinți pentru a justifica războiul din Vietnam. „Nu vreau să exagerez analogiile cu Vietnamul, dar suntem pe punctul, din câte se pare, de a ne minți singuri și poporul american în privința Iranului", a declarat el pentru *Newsweek*, sub protecția anonimatului din cauza strânselor legături pe care încă le are cu agenția. „Nu o să ne atace mâine. Nu o să ne omoare mâine. Nu este interesat în confruntarea directă cu Statele Unite, în ciuda războiului verbal".

„Cu cât pui mai mare presiune, cu atât se opun mai rnult", spune Chas Freeman, fost ambasador SUA în Arabia Saudită.

„Și, cu cât forțezi public mai mult lucrurile, cu atât mai mult îți pot atribui fiecare problemă pe care o au. Există un soi de parteneriat imoral" între administrația Trump și oficialii de la Teheran.

Problema, se tem el și alți experți, este că gafele lui Trump și reacțiile iraniene exagerate ar putea duce la schimburi de focuri pe care nu și le dorește nimeni.

Destinație necunoscută

Între timp, reacțiile lui Trump i-au făcut pe foștii oficiali din siguranța națională să se scarpine în cap. Unii au declarat pentru *Newsweek* că sunt sceptici că aluziile lui Trump în privința unor acțiuni violente împotriva Iranului au vreun sâmbure de adevăr. Însă observatori atenți spun că limitele laxe ale abordării lui Trump sunt evidente încă de la preluarea mandatului, când a denunțat acordul nuclear. Părea nerăbdător să deschidă un capitol nou și periculos într-un război al declarațiilor și trucurilor murdare vechi de 40 de ani, de data aceasta sprijinit de so-

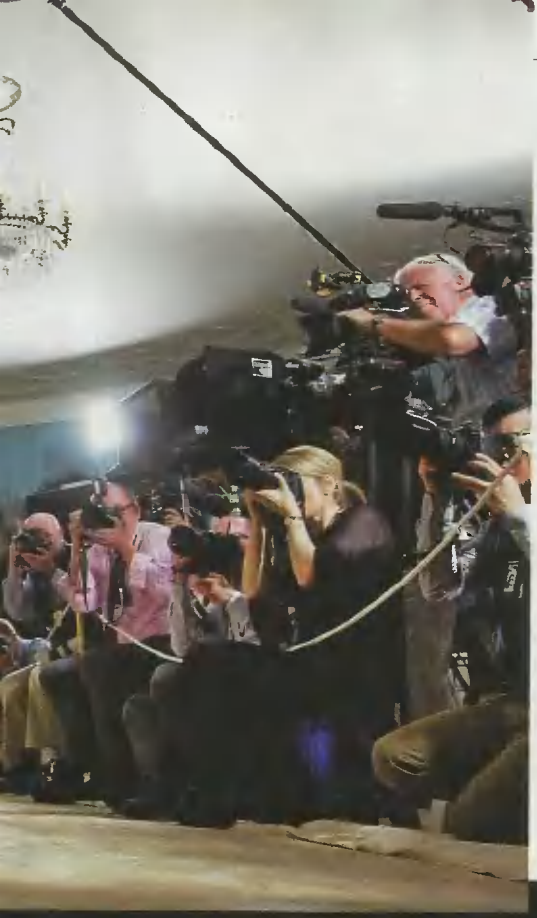

RĂNI LA IEȘIRE În sensul acelor de ceas, de sus: Trump, după anunțarea deciziei de a se retrage din acordul nuclear cu Iranul; graffiti anti-SUA pe o clădire din Teheran; Haspel și Coats la o audiere a serviciilor de informații în Senat, pe 29 ianuarie

„STATELE UNITE HABAR NU AU CE VOR, IAR IRANUL NU ARE CUM SĂ CITEASCĂ MINTEA WASHINGTONULUI CU TOATE MESAJELE AMESTECATE PE CARE LE TRIMITE ADMINISTRAȚIA"

imii americani ai războiului și, în special, de cei pro-Israel. Freeman o numește „politica externă a gesturilor".

„Îți manifești oprobriul și îi faci viața dificilă celeilalte părți", spune el pentru *Newsweek*. „Nu e ceva foarte oportun".

Printre armele lui Trump se numără sancțiunile, sprijinul acordat grupurilor anti-iraniene din exil și mâna liberă acordată Israelului să atace avanposturile iraniene din Siria. Restul campaniei lui agresive constă într-un război al umbrelor cu Iranul, acțiuni secrete care includ manipulări prin intermediul social media de genul celor puse în practică de Moscova împotriva SUA în timpul alegerilor din 2016.

Oficialii sunt bucuroși să discute la modul general despre campania lor „de a se asigura că Iranul nu este o influență destabilizatoare", după cum a spus secretarul de stat Mike Pompeo. În rest, nu este oferit niciun detaliu.

Astfel de acțiuni sunt aplaudate de cei care sunt de multă vreme în favoarea unei atitudini agresive contra Iranului, inclusiv trei dintre consilierii preferați ai lui Trump: Pompeo, consilierul pe probleme de siguranță națională de la Casa Albă John Bolton și ginerele președintelui Jared Kushner. Premierul israelian Benjamin Netanyahu și prințul moștenitor saudit Mohammed bin Salman, ambii confidenți apropiați ai lui Kushner, cer de multă vreme politici americane mai agresive la adresa Teheranului, inclusiv atacuri militare directe asupra bazelor sale nucleare, militare și de informații.

Problema, spun o mare parte dintre experți, este că, pentru fiecare escaladare impusă de administrația Trump și predecesorii săi Iranului, regimul a răspuns cu propriile amenințări – și violențe. Și nimeni, din nicio tabără, nu pare să știe unde duce ritmul crescut de atacuri și contratacuri.

Trump a mai aruncat o bombă și și-a surprins aliații regionali când, la începutul lui februarie, a anunțat planuri de a menține trupe în Irak pentru a monitoriza Iranul. „O să continuăm să urmărim", a spus la „CBS", „și o să vedem, dacă e vreo problemă, dacă cineva intenționează să construiască arme nucleare sau ceva de genul, o să știm înainte să reușească". Președintele irakian Barham Salih l-a contrazis rapid. „Nu împovărați Irakul cu problemele proprii", i-a transmis lui Trump prin intermediul mass media. Ca parte a noilor sancțiuni, SUA presează totodată Irakul, care are nevoie de electricitate, să nu mai cumpere energie din Iran, deteriorând și mai mult relațiile cu Bagdadul.

Toate acestea au sporit confuzia în privința a ceea ce urmărește administrația Trump – cu repercursiuni potențial periculoase. „SUA habar

nu au ce vor, iar Iranul nu poate citi mintea Washingtonului cu toate semnalele amestecate transmise de administrația Trump", spune Ali Alfoneh, un expert analist iranian la Institutul Statelor Arabe din Golf de la Washington, organism fondat de dușmanul declarat al Iranului, Arabia Saudită.

Iranul a generat teamă și fascinație încă de când clericul ayatolah șiit Ruhollah Khomeini s-a întors din exil și a condus o extrem de populară revoluție islamică în 1979.

Mișcarea a inversat cu extremă eficiență lovitura de stat organizată de CIA cu un sfert de veac mai devreme, care înlăturase de la putere regimul socialist al lui Mohammed Mossadegh pentru a apăra interesele petroliere anglo-americane.

Relațiile între Washington și Teheran s-au deteriorat și mai mult când studenții iranieni au luat cu asalt ambasada Statelor Unite, ținând ostatici peste 50 de americani într-o criză care a dominat programele de știri ale televiziunilor timp de 444 de zile. De atunci, Iranul a fost considerat națiune ostilă. Președintele Ronald Reagan a caracterizat regimul drept „stat sponsor al terorismului" și, în 1981, a sprijinit invazia irakiană a Iranului, într-un război care a durat aproape un deceniu și a devastat țara. După ce Khomeini a murit în 1989, succesorul său, ayatolahul Ali Khamenei, a extins influența regională a Iranului, mai întâi sprijinind rezistența șiiților libanezi la invazia Israelului din 1982, care a dus la nașterea puternicei miliții Hezbollah, organizatoare de atacuri teroriste asupra unor ținte SUA. Apoi a urmat invazia din 2003 a Statelor Unite în Irak, care a dus la preluarea puterii de la Bagdad de către apropiați ai regimului din Iran. În 2011, când președintele sirian Bashar al-Assad s-a confruntat cu revolta populară, Iranul și Hezbollahul i-au acordat un sprijin crucial. Pe 11 februarie, pentru a marca aniversarea de 40 de ani a revoluției, președintele iranian Hassan Rouhani a lăudat în discursul său puterea militară a țării. „Nu am cerut – și nu vom cere – permisiunea nimănui de a ne îmbunătăți puterea defensivă", a spus el.

Jurământul lui Trump de a ține Iranul sub control, pe care îl vede drept o amenințare mai mare la adresa siguranței regionale și mondiale decât ISIS-ul, amintește de anul 1978. Însă și Iranul pare „că vrea să revină la vremurile grele din anii 1980 și începutul anilor 1990", trimițând echipe peste hotare pentru a asasina figuri emblematice ale opoziției din exil, după cum a scris Alfoneh toamna trecută pentru „Long War Journal", un site web operat de Fundația pro-Israel pentru Apărarea Democrațiilor.

Brațul lung al Teheranului

După înființarea în anii 1980, agențiile de spionaj iraniene nu au pierdut vremea, lichidând inamicii țării de acasă și de peste hotare. Una dintre primele operațiuni extrene ale Corpului Gardienilor Revoluției Islamice, sau IRGC, a fost asasinarea unui lider al opoziției din exil, chiar lângă Washington, D.C. Inspirându-se dintr-o scenă faimoasă din thrillerul din 1975 *Three Days of the Condor/ Cele trei zile ale condorului*, asasinul, un recrut american care își luase numele de Dawud Salahuddin, s-a deghizat în poștaș, a sunat la ușa țintei și a împușcat-o mortal.

Teheranul a continuat să își urmărească inamicii de peste hotare, înlăturând fără milă oficialii din exil care plănuiau răsturnarea regimului. Însă, după ani de relativă liniște, Ministerul iranian al Informațiilor și Siguranței a reluat atacurile de peste hotare. În 2015 și, din nou, în 2017, a fost suspectat de lichidarea unor dizidenți în Olanda.

Ritmul și raza de acțiune a atacurilor au sporit anul trecut, când agențiile de securitate din Europa au descoperit diverse tentative de asasinat împotriva grupurilor anti-iraniene de peste hotare – și, în particular, asupra Consiliului Național al Rezistenței Iraniene, un front politic al organizației mujahedinilor poporului iranian sau MEK. Pe vremuri catalogată drept grupare teroristă de către Statele Unite, organizația iraniană semi-marxistă din exil a beneficiat vreme îndelungată de sprijinul șoimilor războiului din Statele Unite, dar momentul său de glorie s-a petrecut în 2017, odată cu sprijinul public al lui Bolton și al avocatului lui Trump Rudolph Giuliani, care a vorbit la un miting MEK organizat la Paris, în iunie anul trecut.

Potrivit autorităților europene, Iranul a complotat să plaseze o bombă printre participanți. Intenția a fost dejucată când autoritățile germane l-au arestat pe Assadollah Asadi, un iranian acreditat drept diplomat în Viena. Autoritățile au declarat că Asadi le-a furnizat 500 de grame din puternicul explozibil TATP unor belgieni născuți în Iran, la Anvers. Alți trei suspecți născuți în Iran au fost arestați în Franța. Purtătorul iranian de cuvânt la Națiunile Unite a negat că ar avea vreo legătură cu complotul și a sugerat că ar fi vorba de o operațiune falsă pusă în practică de MEK sau de Israel pentru a discredita Iranul. La începutul lunii februarie, însă, oficialii serviciilor de informații europene au declarat că au găsit mesaje între Asadi și Teheran legate de complot.

„INVADAREA IRANULUI FĂRĂ A LUA ÎN CALCUL REALITĂȚILE REGIONALE

Iran a încercat să acționeze și pe teritoriul Statelor Unite. În luna august, Departamentul de Justiție a acuzat două bărbați din California – unul dintre ei cetățean iranian cu statut de rezident permanent în Statele Unite și celălalt cu dublă cetățenie – de conspirație la spionaj și infiltrare în MEK la evenimente desfășurate în New York și Washington. FBI-ul a declarat de asemenea că bărbații au cercetat ținte evreiești, inclusiv Casa Rohr Chabad, un centru studențesc de la Universitatea din Chicago. Grupurile iudaice din campus au funcționat drept grupuri de sprijin pentru guvernul israelian dur. Însă principalul inamic al Iranului rămâne MEK-ul. Unii experți spun că Teheranul a stabilit celule teroriste în Statele Unite, Europa și țările din Golful Persic pentru a ataca aceste ține dacă izbucnește războiul.

Iranul „are o obsesie nebună" pentru MEK, obsesie „care nu are legătură cu realitatea", spune Bruce Hoffman, expert de top în terorism la Școala de Servicii Externe Edmund A. Walsh a Universității

BUNIE CURATĂ“

BUN VENIT LA REVOLUȚIE
De sus în jos: Președintele iranian Hassan Rouhani susține o conferință de presă pe 22 mai 2017, în Teheran, în apropierea unui portret al ayatolahului Ruhollah Khomeini; Dawud Salahuddin; membri MEK antrenându-se în timpul Războiului Iraniano-Irakian

Georgetown. „Este o amenințare subversivă, dar la fel sunt și alte grupări“, a spus el pentru *Newsweek*. De fapt, potrivit lui Muhammad Sahimi, expert în Iran la Universitatea Californiei de Sud, administrația Trump a sprijinit o gamă întreagă de organizații și personalități împotriva regimului iranian, de la kurzii iranieni, la grupări studențești de extremă dreapta și monarhiști, personificați de Reza Pahlevi, fiul exilat al regretatului șah, care locuiește în suburbiile Washingtonului, D.C. Însă ținta principală a Iranului pare să fie MEK-ul.

Lui Luis Rueda, veteran retras din activitate care a lucrat 28 de ani pentru CIA și are experiență în Orientul Mijlociu, i se pare bizar. MEK-ul „nu beneficiază de niciun sprijin înăuntrul Iranului – toată lumea îi consideră niște nebuni“. Însă sprijinul acordat de administrația Trump organizației, urâtă în Iran fiindcă a luat partea Irakului în amarul război iraniano-irakian, a generat, fără niciun dubiu, această atitudine. „Se tem că noi, Israelul și Arabia Saudită ne folosim de MEK pentru a ne ajuta să destabilizăm Iranul și pompăm bani în ei“, spune Rueda pentru *Newsweek*.

Și IRGC-ul a fost arătat cu degetul în ceea ce ar fi constituit un atac uluitor în inima Washingtonul, D.C. În 2011, Statele Unite au dejucat un complot de a-l asasina pe amabasadorul de la vremea aceea al Arabiei Saudie, Adel al-Jubeir, în modernul stabiliment Café Milano, un restaurant de fițe din Georgetown frecventat de importanți oficiali ai Statelor Unite și străini, lobbyști și jurnaliști. Manssor Arbabsiar, un texan cu dublă naționalitate iraniană și americană, a fost arestat și a pledat vinovat la organizarea complotului, la cererea unui văr care lucra pentru Forța Quds a IRGC-ului, ramura sa paramilitară. Complotul s-a destrămat în fașă, când Arbabsiar a angajat un ucigaș mexican care s-a dovedit a fi informator sub acoperire pentru Administrația Americană Antidrog.

Complotul de la Milano îi nelămurește pe unii. Negocierile pe teme nucleare erau în plină desfășurare. Un atac cu bombă – care ar fi ucis nenumărați membri ai elitei capitalei, ca și pe al-Jubeir – ar fi pus capăt negocierilor. Una dintre părțile interesate de deturnarea acestor negocieri era latura dură a IRGC-ului, căreia „nimic nu i-ar fi plăcut mai mult decât sporirea tensiunilor și a neîncrederii între Occident și Iran“, spune Rueda.

Dacă administrația de la Casa Albă ar fi putut pune complotul pe seama liderilor iranieni, răspunsul „ar fi fost aproape kinetic“ – un atac militar, spune un fost oficial din siguranța națională din timpul administrației Obama, care a dorit să își păstreze anonimatul pentru comentariile făcute pe o temă atât de sensibilă.

Asemenea celorlalți mari adversari ai Americii, iranienii se implică și ei în operațiuni cibernetice secrete, potrivit celui mai nou raport anual privind amenințările globale al Biroului pentru Informații Naționale. Acum șase ani, a acuzat în luna martie anul trecut Departamentul de Justiție, hackeri având legături cu IRGC-ul au furat cantități enorme de date academice și proprietate intelectuală de la 144 de universități

americane și 176 de auniversități din alte 21 de țări în ceea ce a numit una dintre cele mai mari operațiuni de piratare sponsorizate de stat urmărită vreodată în justiție. Potrivit Rand Corp., o organizație independentă de cercetare cu legături strânse cu agențiile de siguranță americane, hackerii iranieni au penetrat și „internetul neclasificat al Corpului de Marină", precum și siteuri ale băncilor americane și computerele gigantului petrolier Saudi Aramco și ale Las Vegas Sands, compania de cazinouri deținută de Sheldon Adelson, un important donator republican și suporter al Israelului.

Apoi, la sfârșitul lunii noiembrie, Departamentul de Justiție a pus sub acuzare doi iranieni pentru o serie de atacuri cibernetice în care cereau răscumpărare, atacuri efectuate asupra rețelelor de calculatoare din Atlanta și Newark, New Jersey, precum și asupra altor 200 de ținte, inclusiv spitale și agenții de servicii medicale. Făptașii sunt încă în libertate.

Iranul și-a declinat responsabilitatea asupra acestor atacuri și a celor anterioare, la fel de posibil constituind o răzbunare pentru infamul virus Stuxnet, o operațiune comună a Statelor Unite și Israelului care a generat învârtirea necontrolată a mii de centrifugi la centrala nucleară Natanz, cu începere din anul 2009. De atunci, Iranul a mai descoperit încă trei viruși care i-au atacat sistemele.

DRUMUL NUCLEAR
De sus în jos: imagine DigitalGlobe a Centralei Natanz Fuel de îmbogățire a uraniului, în 2015; Giuliani vorbind la întâlnirea Iranul liber – Alternativa, la Paris, pe 30 iunie 2018; o rachetă iraniană proiectată să transporte un satelit pe orbită, în 2009

„NU VREAU SĂ A

Ochi pentru ochi

Argumentul cheie al Iranului: voi ați început. Ca să nu existe nicio îndoială, CIA a încercat să penetreze și destabilizeze regimul încă din primele zile ale revoluției. În timpul crizei ostaticilor din 1979–1980, maestrul CIA al deghizării Tony Mendez s-a strecurat în Iran pentru a salva șase diplomați americani, într-o operațiune ulterior dramatizată în pelicula *Argo*. Însă ceea ce se cunoaște din dosarul agenției este în mare parte pătat de eșecuri răsunătoare.

Până în 1989, „aproape întreg aparatul de informații american din Iran a fost detectat și în mod eficient perturbat de iranieni", potrivit raportului din 2007 al lui Mahan Abedin, un observator de cursă lungă al regimului, director al grupului de cercetare Dysart Consulting. „Incompetența SUA – spre deosebire de dibăcia iranienilor – a fost factorul principal în destrămarea acestor rețele".

Apoi, între 2009 și 2013, zeci de surse CIA au fost prinse și executate în Iran (și China), din cauza unei scurgeri din comunicarea clandestină a agenției cu agenții, potrivit *Yahoo News*. Un alt eșec a fost cel din 2011, când Iranul a anunțat arestarea a 12 presupuși spioni CIA. Dezastrul a fost cauzat de agenția „care a pus în practică un nivel scăzut al controlului de calitate în termeni de recrutare și management al agenților", a scris Abedin la acel moment.

Apoi a fost Operațiunea Merlin, un plan ratat din timpul administrației Clinton de a furniza Iranului o componentă modificată a unei arme nucleare, chipurile pentru a îi deraia programul nuclear. Efectul a fost

probabil cel advers, aparent accelerând acest program, potrivit „State of War": *The Secret History of the CIA and the Bush Administration/ Stare de război: Istoria secretă a CIA și administrației Bush*, un volum din 2006 al fostului reporter „New York Times" James Risen.

Și asta e viața: una dintre părți o atacă pe cealaltă, fără ca lucrurile să pară a avea un sfârșit. Administrația Trump a trâmbițat și mai mult presiunile asupra Iranului, citând desfășurarea de rachete a republicii islamice și Forțele Quds din Siria, sprijinul secret acordat rebelilor șiiți houthi din Yemen și testele recente cu rachete balistice. Pe 13 ianuarie, „The Wall Street Journal" a dezvăluit faptul că Bolton a cerut Pentagonului să alcătuiască o listă de opțiuni pentru atacarea Iranului. „E clar că a agitat oamenii", a declarat pentru publicație un fost oficial important al administrației. În aceeași zi, Axios a raportat că, în 2017, „Trump a cerut

în mod repetat echipei sale pentru siguranța națională să alcătuiască planuri pentru a neutraliza prin explozii «navele rapide» iraniene din Golful Persic". Dezvăluirile au atras oprobriul cercurilor înalte ale politicii externe, dar scurgerile s-ar putea la fel de bine să fi fost deliberate, pentru a-i agita și mai tare pe iranieni.

Trump ar trebui să mențină presiunea, spune Norman Roule, un veteran aflat în serviciul CIA timp de 34 de ani, care a condus operațiunile serviciului de informații și politicile americane în privința Iranului din 2008, până la retragerea sa, în 2017. Răspunsul Occidentului a fost „destul de călduț", susține el.

Întărirea sancțiunilor asupra Iranului e un lucru potrivit, spune el pentru *Newsweek*, și aplaudă recenta decizie a Germaniei de a revoca drepturile de aterizare ale aeronavelor Mahan Air pe baza suspiciunilor că linia aeriană a fost folosită pentru acțiuni teroriste. Dar, spune el, Statele Unite și aliații săi trebuie să meargă mai departe. „Deși acțiunea militară ar trebui să fie întotdeauna ultima opțiune", spune el, „Teheranul trebuie să înțeleagă că acțiunile sale au consecințe". Un atac militar nu pare în cărți, cel puțin deocamdată – dacă Trump nu vrea o altă ruptură de alianța NATO. Deși aliații și-au verbalizat iritarea vizazi de comploturile iraniene, se luptă în același timp să mențină acordul nuclear, împreună cu Statele Unite, mergând până acolo încât să fixeze un sistem alternativ de plată pentru a eluda noile sancțiuni americane și a face comerț cu Teheranul. În fața amenințărilor administrației Trump, șansele sunt incerte.

Între timp, secretarul de stat Pompeo și-a petrecut mare parte din luna ianuarie călătorind prin Orientul Mijlociu, în încercarea de a găsi sprijin pentru alungarea „absolut oricărei cizme iraniene" din Siria (chiar dacă șeful lui a comandat retragerea trupelor americane de aici, acțiune care va slăbi orice avantaj pe care l-ar fi avut Washingtonul asupra Iranului în zonă). Pompeo a promovat și conferința organizată de el la jumătatea lunii februarie în Polonia, dedicată „efortului de a ne asigura că Iranul nu este o influență destabilizatoare". Obiecțiile europene la mesajul belicos al lui Pompeo l-au obligat să tempereze scopurile înălnirii.

Însă administrația face mai mult decât să vorbească. Statele Unite mențin baze de spionaj în Kurdistanul irakian și trimit de acolo și din Turcia agenți în Iran, au spus anumite surse pentru *Newsweek*. Observatorii versați suspectează de asemenea că serviciile de informații SUA au avut un amestec în eșecul lansării a două rachete satelit iraniene la începutul anului trecut.

Freeman, care a fost și secretar asistent al apărării pentru siguranța internațională în timpul administrației Clinton, menționează faptul că, având în vedere că oficialii SUA s-au lăudat cu sabotarea programului nord coreean de rachete, „putem presupunem că aplică acest lucru și în cazul Iranului". Suspectează de asemenea că administrația folosește grupările din exil pentru a pune în practică operațiuni de gherilă în interiorul Iranului, cum au făcut în primii ani de după revoluțiile chineză și cubaneză – fără niciun succes.

Astfel de operațiuni sunt „prostești", spune el. Nici angajații CIA nu sunt foarte entuziasmați, spune o sursă din serviciile de informații pentru *Newsweek*. „Sentimentul dinăuntrul organizației este că Iranul este un actor turbulent, dar că nu ar trebui să fim aproape de război cu ei. Nu merită să mergem la război".

Un atac SUA ar putea răci relațiile cu unii dintre aliații Washingtonului din Golful Persic, ar genera oprobriul Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite și ar putea chiar duce la strângerea rândurilor dizidenților iranieni sub steagul țării, spune Emile Nakhleh, unul dintre cei mai importanți experți CIA pe teme de Orient Mijlociu până la retragerea sa în 2006. „Invadarea Iranului fără a lua în calcul realitățile regionale", a scris el într-o analiză publicată de „The Cipher Brief", un site web apropiat CIA, „este o maximă nebunie".

TUEZ ANALOGIILE CU VIETNAMUL, DAR SUNTEM PE PUNCTUL SĂ MINȚIM POPORUL AMERICAN ÎN PRIVINȚA IRANULUI"

Iranul nu reprezintă o amenințare existențială la adresa Americii, spune fostul șef CIA de operațiuni. Chiar și campaniile sale nemiloase de peste hotare de a-și elimina adversarii sunt defensive, atrage el atenția, nu îndreptate împotriva Statelor Unite – în timp ce ISIS își îndeamnă recruții să îi ucidă pe americani și aliații lor oriunde și oricând au prilejul.

Dă vina pe Israel pentru accentuarea problemei nucleare. „În fiecare an, unul sau altul dintre oficialii israelieni de securitate se dă de ceasul morții la Washington, spunând «Iranul e la un an distanță de o armă nucleară». Și au tot făcut asta până s-a trezit cineva să spună «Spui asta de zece ani, frate. Cum de nu au încă o armă nucleară?»".

Scoate un oftat de frustrare, sătul de atâtea conflicte eronate și nehotărâte în regiune. Fără nicio șansă la orizont ca Iranul să se oprească, se teme că Israelul va atrage administrația Trump în conflictul său cu Iranul. „Sunt o potențială amenințare clandestină la adresa Arabiei Saudite și a Emiratelor Arabe Unite și o amenințare convențională la adresa Israelului", al cărei arsenal nuclear ar putea șterge Iranul de pe fața pământului, spune el. „Dar nu ar putea deplasa un batalion peste Golf nici dacă ar depinde viața lor de asta".

Încercați următorul lucru, spune el: „Puneți-vă în papucii iranienilor și priviți lucrurile din punctul lor de vedere". Altfel ne-am putea arunca cu capul înainte într-un conflict deschis. „Există de ambele părți potențialul unor interpretări greșite", spune el. „O să fie un accident – cineva o să facă ceva ce nu este menit a începe un război, dar va începe un război". N

Ana Blandiana: „Dacă tinerii nu se vor duce la vot, oamenii ca mine rămân niște personaje ridicole"

„PENALI, MALL, PLAGIAT, STATUL PARALEL, indemnizație de parlamentar, Soros". Acesta este un vers pe care Ana Blandiana l-a scris pentru *Newsweek România,* fiind provocată să descrie, într-o formă similară poeziei „Totul", care i-a adus una dintre interdicțiile din regimul comunist, tabloul actual al țării. Scriitoarea, cunoscută și pentru implicarea civică deosebită, a vorbit, într-un amplu interviu oferit revistei noastre, despre vremurile tulburi ale României de „dinainte" și de acum, despre de ce a fost 1990 cel mai greu an al vieții ei și despre speranțele pe care le are pentru viitorul țării.

DE

RAMONA URSU
ramona.ursu@newsweek.ro

Newsweek România: **Doamna Ana Blandiana, cum este să scrieți poezie mai mult în vremuri tulburi? Inclusiv ultimul dvs. volum, „Variațiuni pe o temă dată", a fost lansat anul trecut, tot într-o perioadă de zbateri pentru România**

Ana Blandiana: Ultimul meu volum este absolut special, nu are legătură cu vremurile, ci cu timpul. Dar în legătură cu vremurile, cred că întotdeauna am scris poezie în vremuri care nu erau făcute pentru poezie. Însă n-aș zice că răul împiedică poezia să se producă, aproape s-ar putea spune că o stimulează. Și nu e vorba numai de poezie, cu religia este exact la fel. Este evident că sentimentul religios a rezistat mult mai bine în condițiile dictaturilor, decât în condițiile societății de consum. Am o amintire foarte șocantă, în acest sens: odată, eram la Padova, avusesem o întâlnire la universitate. Eram cu soțul meu și ne-am dus să vedem bazilica, unde era coadă. Ne-a auzit vorbind românește unul dintre călugări, ne-a spus că este român și ne-a invitat seara la ei, în trapeză, ca să-i cunoaștem și pe ceilalți călugări. Erau în jur de 20 de tineri călugări intelectuali, români din zona Bacăului, dar și polonezi, unguri, slovaci, sloveni. Eu am întrebat în glumă: „Dar unde sunt italienii?". Mi-au explicat că italienii nu se mai fac călugări. Erau numai din Europa de Est. Sub represiune, credința se întărise și rezistase mai bine. O concluzie valabilă și pentru poezie. E clar că în fostele țări comuniste poezia stă mai bine decât în societățile de consum cu state mai vechi.

Înainte de 1989 ați fost interzisă în mai multe rânduri. Dar și imediat după Revoluție v-ați văzut cărțile din nou batjocorite, asta după demisia din CFSN. Care era, atunci, diferența între cele două situații?

Am fost de trei ori interzisă. Prima oară a fost după ce am publicat două poezii. Tata era închis, nu puteam intra nici la facultate. A fost dramatic, pentru că nu eram încă formată, nu știam dacă am talent, dacă e ceva de capul meu, au fost patru ani în care nu aveam loc în lume. A doua oară a fost în 1985, a treia oară în 1988, dar după 1980 publicasem deja mai multe volume, eram tradusă în diverse limbi.

Odată cu poezia „Totul", ați fost interzisă a doua oară.

Da. De data asta, interdicția mă speria mai puțin, pentru că o analiză logică îmi spunea că, în mod evident, Ceaușescu ținea la imaginea lui occidentală și nu își permitea să bage la închisoare un scriitor cunoscut în afară. Sigur că, în 1988, când am fost din nou interzisă, atmosfera era deja atât de sumbră, încât s-ar fi putut întâmpla orice. Mai ales că Ceaușescu însuși era într-o situație în care - simțindu-se amenințat și din afară și dinăuntru - era speriat, cam cum e acum Dragnea, și puteai să te aștepți din partea lui la orice. N-am fost doar interzisă, mi s-au scos cărțile din biblioteci, era o mașină în fața casei de unde eram urmărită și așa mai departe. Dar mai greu decât atunci și infinit mai deprimant a fost în 1990. 1990 a fost cel mai greu an din viața mea.

De ce a fost 1990 cel mai greu an? Venise libertatea.

Poate tocmai de aceea. Lech Walesa spunea ca de libertate răul profită mai mult decât binele. Imediat după 22 decembrie 1989, au fost pentru mine trei săptămâni inspăimântătoare. Începând din 22 de la prânz se dădea la „Televiziumea Română liberă", din jumătate în jumătate de oră, numele celor din Consiliul Frontului Salvării Naționale. După doamna Doina Cornea, menționată prima, eu eram al doilea nume rostit. Era o nebunie, se părea că eu sunt reprezentanta puterii Revoluției, când eu nu știam nimic despre ea. Peste mai puțin de o lună, când am demisionat, totul s-a întors pe dos și m-am regasit exact în situația de inamic public de dinainte de Revoluție.

Ce s-a întâmplat în această perioadă scurtă de timp?

În 22 decembrie, am umblat cu soțul meu toată ziua pe străzi, iar seara, pentru că nu mai puteam de foame și nu mai puteam sta în picioare, ne-am dus acasă. Dar n-am mai putut intra în cartierul nostru, locuim lângă Radio, unde se trăgea ca la război, erau TAB-uri care nu-ți permiteau să treci. Ne-am dus la niște prieteni. Când am intrat în casă, erau mai multe familii strânse și toți au început să mă aplaude și să râdă: „A venit doamna ministru!". Eu am crezut că-și bat joc de mine, dar ei, spre deosebire de noi, se uitaseră toată ziua la televizor. Nu am fost neapărat șocată, m-am gândit că poate e firesc să pună provizoriu niște oameni cu nume cunoscute de cealaltă parte a baricadei, până se fac alegeri. Doar că, în următoarele zile, s-au întâmplat câteva lucruri. În afară de ce se dădea la TV, nimeni nu-mi spusese nimic. Nimeni nu mă anunțase nimic, nimeni nu mă întrebase nimic. Mă opreau oameni, îmi spuneau că le-a murit copilul, că le-a ars casa (arsese chiar pe strada noastră una). Mi se adresau ca și când eu aveam vreo putere, iar eu nu știam nici unde e puterea. Apoi, a

Acum, vorbim despre mafioți, nu despre comuniști. Că provin din comuniști, e clar

venit ziua de Crăciun, în care Ceaușescu a fost executat. Pentru mine, a fost un moment esențial. Crăciunul este o zi a bucuriei, a nașterii Binelui. Întrebarea care mi-a venit în minte a fost: „Ce fel de oameni sunt ăștia care, ca într-o liturghie neagră, au pus execuția în ziua de Crăciun? Puteau să o facă cu o zi după. Probabil că, pentru ei, ziua de Crăciun nu există". A fost ca un declic, prima îndoială care a produs o distanțare, o detașare față de ei. Mi se părea tulburător, din punct de vedere moral, să fii alături de unii care pun o execuție în ziua de Crăciun.

Ce a urmat după acest episod?

Peste alte două zile, în 27 decembrie, un om de serviciu de la Uniunea Scriitorilor a fost trimis, pentru că nu funcționau telefoanele, să-mi spună că, după-amiaza, era prima ședință a Consiliului Frontului. Încă se trăgea pe străzi și țin minte că ne-a fost foarte frică. Soțul meu m-a condus până acolo, nu știam dacă e mai bine să mergem pe centrul străzii sau pe lângă ziduri. La intrare a fost un alt moment care mi-a dat de gândit. De când mă știu, am probleme cu numele Ana Blandiana, diferit de cel din buletin. Eu am spus că mă cheamă Ana Blandiana, dar în buletin era Otilia Valeria Rusan și a urmat o nesfârșită discuție în legătură cu lista unde să fiu căutată... În timpul acesta, a intrat un grup de patru-cinci fete și băieți, pe care nu i-a întrebat nimeni cine sunt, pe care nu i-a legitimat nimeni. Ei s-au oprit la lift, se sărutau, erau gălăgioși, păreau băuți. Mai târziu, văzându-l la televizor, aveam să-mi dau seama că unul dintre ei era Dan Iosif. Era un grup de derbedei, cu care mi-a fost frică în lift. M-am gândit, atunci, ce fel de loc oficial e ăsta? Am ajuns sus, a venit la mine un personaj pe care nu-l cunoșteam, nu mă uitasem tot timpul la televizor în zilele acelea. Era foarte antipatic, ceea ce a fost un mare noroc pentru mine. M-am gândit, apoi, cum s-ar fi petrecut lucrurile dacă ar fi fost cineva amabil și bine crescut. Probabil că mi-aș fi dat seama mai greu ce fel de oameni sunt. Era antipatic și vorbea așa cum vorbeau activiștii de partid, cu „tu". Nu făcusem cunoștință, dar el îmi spunea „tu". Mi-a spus: „Ai grijă că îți pregătim ceva mare, vezi cum te porți!". Mai târziu, aveam să înțeleg că se referea la propunerea de vicepreședinte al Consiliului Frontului. Era un limbaj în care nu știam să reacționez și am răspuns, probabil ridicol, ca o fată care e acostată: „Îmi pare rău, dar nu am făcut cunoștință". A replicat: „Nu mai fă pe grozava, sunt Brucan". Pentru mine, Brucan nu era un personaj pozitiv. Brucan era cel care scrisese „Scrisoarea celor șase", dar în acea scrisoare, pe care eu o auzisem la Europa Liberă, exista o frază care făcuse ca semnatarii scrisorii să fie pentru mine mai negativi decât Ceaușescu, împotriva căruia era scrisoarea.

Care era fraza?

Scrisoarea comenta faptul că i-au scos pe semnatari din vilele elegante naționalizate după război și i-au mutat în Dămăroaia, iar fraza era „nu pentru asta am înființat noi Securitatea". Faptul că, în 1988, mai era în România cineva care se lăuda că a înființat Securitatea - care fusese infinit mai criminală în acei ani ai înființării ei decât în anii lui Ceaușescu, care totuși deschisese închisorile, în timp ce în vremea la care se referea scrisoarea fuseseră peste jumătate de milion de oameni în închisori - mi se păruse de neînchipuit. Când a spus cum îl cheamă, n-am mai avut niciun fel de dubiu că nu am ce să caut acolo și i-am spus: „Înainte de a-mi pregăti ceva, ar trebui să mă întrebați pe mine dacă sunt de acord. Nu sunt". A început ședința, a venit Iliescu, a dat mâna cu toți cei prezenți, ani făcut cunoștință, a spus că trebuie să ne organizăm, că ei pregătiseră o structură a Consiliului Frontului, care va fi structura de conducere a țării. În mod oficial, el era președinte din acea clipă, când urma să se voteze noua structură (ceea ce nu-l împiedicase să semneze condamnarea la moarte cu două zile înainte). A doua eram eu, vicepreședinte. Am ridicat mâna și am zis: „Eu am refuzat".

Dar mai greu decât în comunism și infinit mai deprimant a fost în 1990. 1990 a fost cel mai greu an din viața mea

Ce a urmat după ce i-ați refuzat?

În următoarea jumătate de oră după ce am spus „nu", m-am maturizat politic cât tot restul vieții mele de atunci. Au început să insiste atât de nebunește, încât am realizat că stricam niște planuri cu bătaie lungă și că nu luaseră în calcul că aș putea refuza. Mai mult, că nu le venea să creadă că o fac. Era evident că urma să fiu așezată într-o vitrină menită să ascundă multe lucruri. Urmarea a fost că m-am încăpățânat, chiar și după jumătate de oră de insistențe, când Iliescu mi-a spus: „N-aveți dreptul să refuzați, avem nevoie de cineva foarte iubit". Era ultima frază cu care ar fi putut să mă convingă. Era chiar dovada a ceea ce eu înțelesesem deja, că au nevoie de cineva ale cărui caracteristici să le manipuleze. Ca o ironie, după ce mi se explicase cât de bine mă potrivesc eu cu ce au ei nevoie, cât de importante sunt pentru țară calitățile mele, cum trebuie să fie cineva cunoscut si admirat în toată lumea, când și-au dat seama că nu mă pot convinge, cu un gest indiferent Ion Iliescu a zis: „Bine, atunci, fii tu, Cazimir!". Au urmat încă trei ședințe, iar în cea de-a patra, când au anunțat că Frontul Salvării Naționale se transformă în partid, am demisionat. Din acea clipă, a început sarabanda inversă.

A urmat o perioadă în care, pe cât de urâtă ați fost de unii, pe atât de iubită de alții.

A urmat o batjocură de care vă puteți face o idee dacă citiți cartea Ruxandrei Cesereanu, „Imaginarul violent al românilor", în care există un capitol, „Românii împotriva Anei Blandiana", unde ea comentează și publică mari fragmente din sutele de scrisori pe care le primisem eu în această perioadă de după Revoluție. Soțul meu, când și-a dat seama ce conțin, nu m-a mai lăsat să le deschid, le legase cu o sfoară și le închisese într-un sertar. Discutând cu Ruxandra despre asta, ea le-a cerut. Abia când am citit cartea, am descoperit cât de incredibile erau acele scrisori. De la scatologie la pornografie la ură patologică și la amenințări cu moartea. Totul era peste puterea de înțelegere a unui om normal și cred că multe nici nu erau naturale. Soțul meu a descoperit că cineva, din greșeală, a pus în plic copia de indigo în loc de originalul scrisorii. Deci, făcea și copie, ca să o poată da instituției care-l plătea, probabil. Ura drept combustibil al istoriei...

Care credeți că era scopul celor care puneau la cale demonizarea dumneavoastră?

Să mă pedepsească, să mă înspăimânte, să se răzbune pentru că îi încurcam.

Erați un pericol pentru ei?

În măsura în care vorbeam, sigur. Era clar că, în străinătate, eram mai ascultată decât cei care nu demisionaseră. Întotdeuna, cineva care se desparte de ceva e întrebat de ce o face.

Cu ce speranțe ați fost în Piața Universității și ce s-a ales de acele speranțe?

Cu speranțe uriașe. Deși nu ar trebui, poate, făcută comparație între Piața Universității și Piața Victoriei de azi, e de spus, totuși, că diferența între numărul celor care ieșeau în stradă atunci, sau puțin mai târziu, la protestele organizate de Alianța Civică, și numărul celor ce ies în stradă acum era foarte mare. La mitingurile Alianței, exista o vorbă: dacă suntem sub 50.000, e pericol să fim infiltrați, să existe provocări. Dacă suntem peste 50.000, nu mai e niciun pericol. Mitingurile Alianței Civice aveau întotdeauna peste o sută, două sute de mii de oameni, asta pe cifrele Poliției. În orice caz, Poliția a spus 500.000 de protestatari, în 15 noiembrie 1990, când a fost înființată Alianța Civică. În Piața Universității, erau cam 40-50.000 de oameni, în fiecare noapte, timp de 53 de zile, până când au venit minerii. Dar să nu uităm că atunci speranța era infinit mai mare decât acum. Libertatea era mai proaspătă, mai strălucitoare, eram fericiți că suntem liberi și ne putem folosi libertatea.

Ce mai înseamnă acum libertatea?

Acum, libertatea pare că nu mai înseamnă nimic, ne-am obișnuit cu ea. Cei tineri, care n-au trăit vremurile de dinainte, nici măcar nu știu cum e să nu fi liber. Un lucru a fost sigur: atunci, țara a fost împărțită în două și, deși între timp s-au schimbat criteriile, această împărțire se păstrează și acum. În 22 decembrie 1989, toți am strigat „Jos Ceaușescu!". După aceea, însă, unii au continuat să-l diabolizeze pe Ceaușescu, ca și cum fusese singurul vinovat de tot ce s-a întâmplat în comunism, iar alții au strigat: „Jos comunismul!". Asta a fost ruptura din societatea românească a ultimilor 30 de ani, rămasă neschimbată. Chiar dacă astăzi unii strigă „Jos corupția!" și ceilalți speră ca PSD să le mai dea câțiva lei la salariu sau la pensie, clivajul este același.

Dar ce asemănări există între Piața Universității și Piața Victoriei?

Și în Piața Universității, și în Piața Victoriei, au fost intelectuali, ceea ce presupune o categorie minoritară. Și într-un loc, și în altul există un fel de romanitism, poate ceva mai mare în Piața Universității. Făcând comparație între sloganuri, e clar că erau mai cu umor și conținut de idei pe atunci, deși umor există și acum. „Cine nu sare nu vrea schimbare" este umor pur, suprarealist. Haz de necaz și gratuitate. Dar „ciuma roșie" nu spune mare lucru, pentru că, după părerea mea, la ora aceasta, a vorbi despre faptul că cei care sunt la putere sunt comuniști e o mare simplificare a lucrurilor. Este clar că sunt urmașii comuniștilor, că, înainte, țara era acoperită de rețeaua Securității, care nu mai este o rețea politică, ci o rețea mafiotă. Acum, vorbim despre mafioți, nu despre comuniști. Că provin din comuniști, e clar. Provin prin moștenirea de putere, dar sunt indiferenți la idei și cred că nici nu sunt în stare să le perceapă. Ceea ce mi se pare foarte important este faptul că au moștenit din comunism capacitatea de a manipula. Dacă privim istoria lumii, întotdeauna URSS și, apoi, Rusia au avut o capacitate de manipulare infinit mai mare decât lumea liberă. O capacitate de manipulare pe care o au și mafioții noștri, moștenită cu toate regulile ei savante, deși unii sunt aproape analfabeți. O școală extraordinară, dacă privești lucrurile în afara moralei, în afara adevărului. Din punct de vedere tehnic, este uimitor ce fac. Este uimitor că există oameni pentru care Antena 3 este mai importantă decât ce spune preotul în biserică pentru credincioși. Efectiv, o capacitate de spălare a creierului incredibilă, probabil și pentru că cei care fac asta sunt complet lipsiți de scrupule.

Despre guvernarea Convenției, mulți spun că a fost un eșec.
Imediat după ce a câștigat Convenția, am scris un articol, publicat în „România liberă", probabil cel mai important articol politic al meu. Se numea: „Principalul handicap al noii puteri". Ideea era că viața celor ce câștigaseră alegerile va fi extraordinar de grea, pentru că ei n-au fost aleși politic. Au fost aleși aproape religios. În 1996, s-a votat ca între bine și rău. Erau atât de polarizate taberele, încât cei care au votat Convenția așteptau de la ea să schimbe lumea, pe loc și de tot. Era evident că acestor oameni nu li se va ierta nimic. Cea mai mică greșeală se va transforma într-o mare deziluzie, ceea ce s-a și întâmplat. Condițiile concrete favorizau deziluzia, pentru că oamenii din Convenție nu fuseseră niciodată la putere. Cei foarte bătrâni fuseseră foarte tineri înainte de Război, iar între timp petrecuseră zeci de ani în închisori. Nu funcționaseră la putere, nu cunoșteau tehnicile puterii. Cei mai șefi dintre ei fuseseră cel mult șefi de catedre universitare. În timp ce ceilalți fuseseră, cei mai mulți, activiști de partid, deci factori de putere, iar cei care erau tineri dețineau aproape genetic știința de a fi la putere.

Li se reproșează adeseori intelectualilor că nu s-au implicat suficient în politică, în viața cetății. Dvs. sunteți unul dintre cei care s-au implicat. Puteau face mai mult intelectualii?
Am dat zece ani din viață Alianței Civice. Zece ani furați din destinul nostru de scriitori. Vorbesc la plural, pentru că am fost întotdeauna cu soțul meu. Cred că am făcut foarte mult pentru tot ce a reprezentat schimbarea după aceea, dar nu mi-am pus niciodată problema, deși mi s-a reproșat asta, ca eu însămi să candidez. Și asta nu numai pentru că mi se părea absolut în afara destinului meu, care era unul de scriitor, să devin ministru sau parlamentar, dar era și o explicație legată de idei, o explicație în care cred și acum. În comunism, nu se spunea decât rareori Partidul Comunist. Se spunea Partidul. Noțiunea de partid, defectivă de plural, era partidul-unic. Noțiunea de partid a devenit ceva profund negativ, un rău în sine, profitor. Mie mi se părea normal ca eu să mă duc să fac campanie electorală Convenției, spunând: „Nu vreau puterea pentru mine. Sunt scriitor și vreau să mă întorc la scris, dar vreau să se schimbe ceva în țara asta". Mi se părea că datorez celor pe care speram să-i conving această dovadă de dezinteresare. Cred că acest tip de abordare a funcționat la alegerile dintre 1992 și 1996, anii marcați de Convenție. Pe această idee s-a produs rotația la putere din '96.

Acum, este invers. S-a înțeles că, dacă nu intră oameni noi în partide, nu mai are cine să schimbe sistemul.
Cred că, într-adevăr, este invers acum. Cred că ar fi grozav dacă ar intra cât mai mulți tineri în politică și, din ce cunosc eu, acest lucru chiar se întâmplă. Dovadă că, chiar și fizic, membrii USR sunt deosebiți de ai celorlalte partide.

Tatăl dvs. a fost preot ortodox și deținut politic în regimul comunist. Soțul dvs. este tot dintr-o familie de foști deținuți politici. Când ați pornit Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței, a contat această moștenire pe care o aveați din familie sau cum a început proiectul?
Cred că a contat, dar nu determinant. Determinantă a fost ideea că dădusem zece ani din viață ca să se schimbe ceva politic, dar nu se schimbase. După ce dusesem lucrurile până la o victorie în alegeri. Emil Constantinescu, înainte de a i se termina mandatul, când n-a avut curajul să candideze a doua oară, a spus: „M-au învins securiștii". Concluzia era că a ajunge la putere, a învinge politic, nu era suficient, că lucrurile sunt mult mai profunde, iar soluția trebuia

să înceapă de undeva mai din adânc. Iar acest adânc era locul în care trebuia să aflăm ce a fost comunismul, pentru că nu știam. Vă dau un exemplu care, pentru mine, este extraordinar. În anii '80, se spunea foarte curent: „Ce să facem? Mămăliga nu explodează". La Memorialul Sighet, soțul meu, care a condus centrul de studii împotriva comunismului, a lucrat cu întreaga echipă la un proiect, „Comunismul și țăranii", în care au descoperit mai mult de 120 de răscoale împotriva colectivizării. De exemplu, într-un sat din zona Aradului, în timpul unei astfel de răscoale, localitatea a fost înconjurată de trupele de Securitate și s-a tras la întâmplare pe străzi. Au fost lăsați morții ca să-i înspăimânte pe ceilalți. Deci, mămăliga explodase de mai mult de 120 de ori și noi nici măcar nu știam, deși eram contemporani cu aceste grozăvii. Le știau numai cei ce fuseseră direct implicați în ele, victimele și călăii. Am deplâns mereu că intelectualii români nu au fost alături de muncitori, ca polonezii. Dar noi am aflat de la Europa Liberă despre evenimentele din Valea Jiului sau de la Brașov, la câteva zile după ce se întâmplaseră. Este necinstit să reproșezi intelectualilor că nu au fost acolo, pentru că ei, de fapt, nu aflaseră ce fusese acolo. Problema era, deci, în primul rând, să știm ce a fost, să cercetăm și, apoi, să spunem și generațiilor următoare adevărul. Am început Memorialul unde, în primii zece ani, au fost mari simpozioane, la care participau și istorici, și martori ai evenimentelor, simpozioane care au fost sintetizate în cele șapte mii de pagini ale „Analelor Sighet". Pe parcursul acestor ani, am avut revelația că stăm în acea sală cu câteva sute de locuri și ne spunem unii altora lucruri pe care le știm mai mult sau mai puțin, în timp ce afară curg ca un râu generațiile tinere care nu au habar de această istorie.

Ați ajuns la generațiile tinere?

Am înființat Școala de vară de la Sighet, care a durat 18 ani. Ne-am oprit acum patru ani, din lipsă de bani. A fost un proiect cu adevărat extraordinar. Nu știu care ar fi părerea mea despre tineri dacă nu aș fi organizat această școală de vară. Atunci am descoperit ce extraordinari sunt tinerii, dacă le pui la dispoziție idei, modele, posibilitatea să gândească și să vorbească. La această școală au venit multe zeci de istorici români și străini și aproape două mii de elevi din România și Republica Moldova. Elevii aveau între 15 și 18 ani, vârste pe care le-am considerat perfecte pentru capacitatea lor de absorbție a ideilor și sentimentelor, pentru că acești ultimi ani ai adolescenței sunt cei la care suntem formați din punct de vedere intelectual, dar neagresați încă de problemele vieții, deci disponibili intelectual.

Ați participat la protestele din ultimii doi ani. Cum putem face schimbarea de sistem, pentru că doar prin proteste e clar că nu se realizează.

E clar că, dacă ar fi fost de câteva ori mai mulți protestatari, PSD nu ar fi avut cum să ignore Strada.

Un milion?

Da, la un milion de protestatari nu rezistă nicio putere. În mod normal, mie mi s-ar părea că e un fleac să se strângă un milion de oameni care știu că le depinde viața de asta. De ce nu se întâmplă asta înțeleg destul de greu. Dar cel mai greu înțeleg de ce, după represiunea din 10 august, aproape că au încetat manifestațiile. În mod normal, psihologic vorbind, acela era momentul în care ar fi trebuit să apărem de trei ori câți am fost înainte. De ce au fost luate în serios amenințările, interdicțiile? De ce s-a dat un fel de semnal al renunțării, al faptului că putem fi speriați, pentru că despre asta e vorba, nu? Sigur că, acum, încă, absolut totul se poate spera de la vot și numai de la vot. Dar dacă cumva tinerii vor zice că sunt deprimați sau că nu le mai pasă și nu se vor duce la vot, atunci chiar avem cu toții ceea ce merităm. Atunci, oamenii ca mine rămân niște personaje ridicole, care și-au dat o parte din viață închipuindu-și că își slujesc poporul și descoperind în cele din urmă că poporul e doar o populație.

„Adidași, bancuri, băieții de pe Calea Victoriei, pește oceanic, Cântarea României, totul". Câteva versuri din „Totul", poezia care v-a adus o nouă interdicție în 1985. Ce cuvinte ați folosi, într-un vers, pentru vremurile pe care le trăim acum?

Penali, mall, plagiat, statul paralel, indemnizație de parlamentar, Soros. N

Cine este Ana Blandiana

Ana Blandiana (76 de ani) este autoarea a 15 volume de versuri, două de nuvele fantastice, un roman, publicate începând cu 1964. Opera ei a fost tradusă în 25 de limbi.

Ana Blandiana (nume literar al Otiliei Valeria Rusan, născută Coman) este laureata mai multor premii naționale și internaționale, printre care Premiul Național de Poezie, Premiul Poetul European al Libertății, Premiul Internațional Herder. Scriitoarea a avut trei interdicții de publicare, în perioadele 1959-1964, 1985, 1988-1989. După 1990, reînființează PEN Clubul Român, al cărui președinte este până în 2004, iar apoi rămâne președinte de onoare. În perioada în care a condus PEN, a organizat în România cinci conferințe internaționale, la care au participat scriitori din aproape toată Europa.

Ana Blandiana este unul dintre inițiatorii Alianței Civice, pe care o conduce între 1991 și 2001. Împreună cu soțul ei, Romulus Rusan, a fondat primul Memorial al Victimelor Comunismului din lume.

MOBILE WORLD CONGRESS

Telefoane pliabile și mașina interactivă

Industria de telecomunicații și nume grele din lumea tehnologiei și-au dat întâlnire în perioada 25-28 februarie, la Barcelona, la Mobile World Congress (MWC), cel mai important eveniment anual de profil.

TIMP DE PATRU ZILE, BARCELONA, capitala Cataloniei și a arhitecturii spectaculoase, grație fascinantelor creații ale celebrului Antoni Gaudi, a devenit și capitala tehnologiei și a inovației. Tehnologia 5G a fost laitmotivul show-ului, iar vedete au fost smartphone-urile cu ecran pliabil de la Huawei și Samsung, sistemul BMW Natural Interaction și fel de fel de gadget-uri inteligente și conectate.

Organizat de GSMA (Asociația Mondială a Operatorilor de Telefonie Mobilă), MWC este, în general, un eveniment dedicat mai mult sectorului comunicațiilor și specialiștilor din acest domeniu. Dar, anul acesta, pe lângă producătorii de telefoane mobile, operatorii mondiali de telefonie și furnizorii de echipamente de rețea și de soluții de securitate cibernetică, au venit și mulți producători de gadget-uri și actori importanți din alte sfere ale tehnologiei mobile pentru a-și prezenta noutățile în materie de conectivitate, inteligență artificială și servicii, după modelul Consumer Electronic Show din Las Vegas.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

Huawei Mate X vs. Samsung Galaxy Fold

Samsung a ales o strategie disociată pentru lansarea ultimelor sale creații mobile, „mirosind", probabil, că Huawei va aduce la MWC 2019 modelul cu display pliabil Mate X. Așa că a decis să nu se amestece cu restul lumii la „Congres" și a lansat Galaxy Fold, primul său smartphone cu ecran pliabil, precum și noua gamă Galaxy S10, cu câteva zile înainte. Dar, evident, device-urile high-end au fost și vedetele standului său de la Barcelona, alături de cele două noi smartphone-uri de clasă medie, Galaxy A30 și Galaxy A50, lansate în prima zi a show-ului.

Samsung Galaxy Fold se deschide ca o carte, nu se îndoaie, și oferă un ecran de 7,3 inch în mod tabletă. În modul telefon, display-ul Infinity Flex are 4,6 inch. Smartphone-ul cu un preț de circa 2.000 de dolari dispune de un chipset AP performant, 12 GB RAM, șase camere video (două de selfie, de 10 MP, una RGB, de 8 MP, una cu wide-angle, de 12 MP, una cu ultra-wide-angle, de 6 MP, și o cameră telephoto, de 12 MP) și două baterii, pentru ca device-ul să nu se dezechilibreze când este folosit ca tabletă. De asemenea, multitasking-ul este dus la un nou nivel, Galaxy Fold putând rula și trei aplicații simultan, inclusiv

HUAWEI MATE X

SAMSUNG GALAXY FOLD

un video. Huawei Mate X are un ecran mai mare decât Galaxy Fold și care într-adevăr se pliază ca o coală de hârtie. Display-ul frontal este de 6,6 inch, iar cel de pe spate, de 6,38 inch, când smartphone-ul este pliat. În modul tabletă, cele două display-uri se transformă într-un ecran de 8 inch. Mate X are procesor Kirin 980, 8 GB RAM, trei camere video furnizate de specialiștii de la Leica (una wide-angle de 40 MP, una ultra-wide-angle, de 16 MP, și o cameră telephoto, de 6 MP) și un spațiu de stocare de 512 GB. Smartphone-ul este animat de o baterie cu o capacitate de 4.500 mAh, este compatibil 5G și are un preț de circa 2.600 de dolari.

BMW Natural Interaction

Bavarezii joacă de ani buni un rol de pionierat în dezvoltarea sistemelor care promovează funcționarea intuitivă. Dacă în 2001, de pildă, BMW a devenit primul producător de automobile din lume care a introdus o nouă logică de control pentru mașini, prin controlerul iDrive, acum, la MWC 2019, sistemul BMW Natural Interaction deschide calea către următoarea etapă a controlului natural al automobilului și, chiar, dincolo de aceasta. Noul sistem combină cea mai avansată tehnologie de comandă vocală cu controlul prin gesturi extins și recunoașterea privirii pentru a permite în premieră operare multimodală completă. Primele funcții ale noului sistem vor fi disponibile pe modelul BMW iNEXT, aflat în momentul de față în fază de concept, din 2021.

Concret, la fel ca într-un dialog interpersonal, BMW Natural Interaction permite șoferului să-și folosească vocea, gesturile și privirea pentru a interacționa cu automobilul. Modul preferat de operare poate fi ales intuitiv, în funcție de situație și context. Comenzile vocale, gesturile și direcția privirii sunt detectate și interpretate de

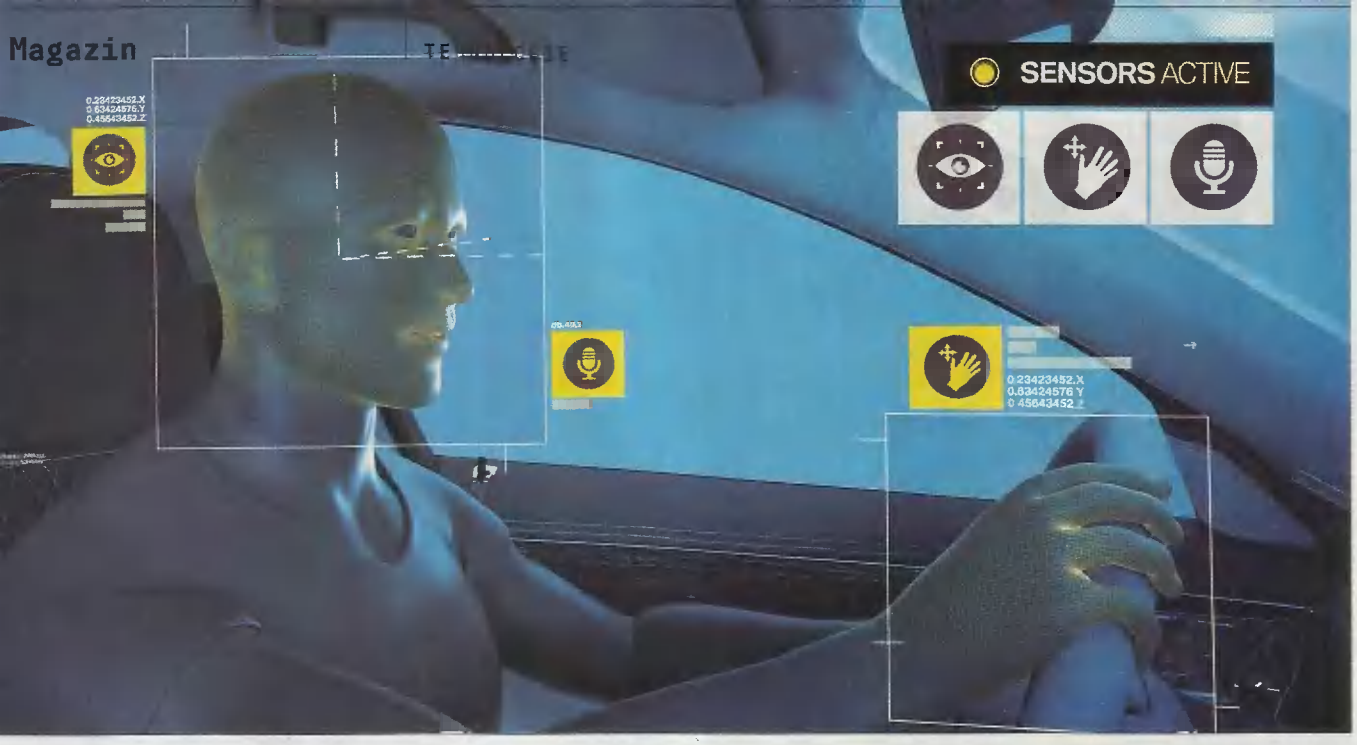

sistem, iar mașina execută comanda/operația dorită. Prin detectarea cu precizie a mișcărilor mâinii sau a degetelor, direcția și tipul gesturilor sunt înregistrate într-un spațiu de interacțiune extins care cuprinde întregul mediu de operare al conducătorului. Comenzile vocale sunt înregistrate și procesate utilizând procesarea limbajului natural. Iar un algoritm de învățare inteligent, care este rafinat constant, combină și interpretează informațiile complexe astfel încât automobilul să reacționeze corespunzător.

Astfel, atunci când conducătorul este angajat într-o conversație, de exemplu, el poate alege controlul prin gesturi și privire, iar când când privește atent la drum se poate baza pe vorbire și gesturi. În acest fel, geamurile laterale sau trapa pot fi deschise sau închise, poate fi reglat aerul condiționat sau poate fi făcută o selecție pe display-ul central. În cazul în care șoferul dorește să afle mai multe despre funcțiile automobilului, acesta poate indica spre un anumit buton și poate întreba ce funcție îndeplinește.

Mai mult, prin recunoașterea îmbunătățită a gesturilor și nivelul ridicat de conectivitate al mașinii, spațiul de interacțiune nu este limitat la interior. În premieră, pasagerii pot obține informații prin interacțiuni naturale și despre împrejurimile imediate, cum ar fi clădirile sau spațiile de parcare. Chiar și întrebările complexe pot fi prelucrate rapid și ușor, prin îndreptarea unui deget și prin emiterea unei comenzi vocale, precum „Ce este această clădire? Care este programul de lucru? Cum se numește acest restaurant? Pot parca aici și cât costă?".

„Clienții ar trebui să poată comunica cu automobilul conectat inteligent într-un mod cu totul natural (...) Oamenii nu ar trebui să se gândească la ce strategie de operare să folosească pentru a obține ceea ce doresc. Ei ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a decide liber, iar mașina ar trebui să îi înțeleagă.

Sistemul BMW Natural Interaction este, de asemenea, un pas important pentru viitorul automobilelor autonome, atunci când conceptele interioare nu vor mai fi direcționate doar spre poziția conducătorului, iar pasagerii vor avea mai multă libertate", a explicat Christoph Grote, vicepreședinte executiv BMW Group Electronics, la MWC 2019. N

Gadget-uri conectate inedite

➤ **Liku**: Roboțelul de companie cu o înălțime de 45 de centimetri, care seamănă cu o păpușă, poate să meargă, să recunoască reacțiile interlocutorului și să interacționeze. Ochii electronici ai lui Liku pot exprima emoții, precum surpriza, tristețea și bucuria.

➤ **DinbeatPRO**: Zgarda inteligentă DinbeatPRO poate monitoriza respirația, temperatura, nivelul de activitate și coordonatele poziției câinelui dvs..

➤ **Travis**: Start-up-ul olandez Travis a prezentat o pereche de căști capabilă să traducă în timp real din 105 de limbi, prin conectarea sistemului de inteligență artificială la un cloud.

➤ **LavvieBot**: Nu aveți pe cine să rugați să aibă grijă de pisică când plecați în concediu? Nicio problemă. Coreenii de la PurrSong au creat LavvieBot, o litieră inteligentă și conectată care simte când pisica își face nevoile, curăță nisipul, pune altul curat în loc și trimite stăpânului notificări prin SMS.

PRIMUL RADIO DE SPORT DIN ROMÂNIA

Bucureşti: 105.8 FM

Botoşani: 91.1 FM

Braşov: 96.4 FM

Drăgăşani: 88.0 FM

Făgăraş: 90.90 FM

Focşani: 102.0 FM

Galaţi: 87.7 FM

Predeal: 101.1 FM

Rupea: 90.3 FM

Severin: 97.9 FM

Slatina: 92.4 FM

Victoria: 92.8 FM

Zărneşti: 88.2 FM

WWW.SPTFM.RO

VOLKSWAGEN T6.1

Electric Bulli

PÂNĂ LA REÎNCARNAREA modernă a legendarului Bulli sub forma avangardistului I.D. Buzz, Volkswagen a operat un update tehnologic actualei generații de utilitare, T6. Transporter, Caravelle, Multivan și California T6.1 sunt digitalizate, conectate și au o versiune 100% electrică.

Volkswagen Type 2 (T2), al doilea model introdus de Volkswagen în 1950, după Beetle (Type 1, celebra „Broască"), a fost unul dintre pionierii dubițelor moderne de marfă sau pasageri. Din anii 1960, datorită popularității sale în rândul tinerilor hippie, VW T2 a devenit un adevărat simbol al libertății de mișcare. Și, deși anii au trecut, iar van-ul a ajuns la facelift-ul celei de-a șasea generații, T6.1, fiind comercializat în aproape 12 milioane de exemplare la nivel global, trebuie menționat că modelul original, cunoscut și ca Transporter, Kombi, Microbus, Camper sau alintat Bulli, a fost produs până la sfârșitului anului 2013, în Brazilia.

Din punct de vedere optic, noua gamă de utilitare Volkswagen, Transporter, Caravelle, Multivan și California, care va fi disponibilă din toamna acestui an, are o prezență mai impunătoare și carismatică pe șosea, beneficiind de o parte frontală redesenată, cu o grilă a radiatorului de dimensiuni mai mari, lumini LED și un parașoc atent sculptat. De asemenea, caroseria poate fi personalizată cu multe detalii cromate, în funcție de model și de

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU

razvan.scaesteanu@newsweek.ro

echipare, iar gamele de culori și jante au fost recombinate. Cele mai importante schimbări se află, însă, sub capotă.

Diesel de ultimă generație sau 100% electric

Volkswagen a demarat o adevărată ofensivă a mobilității sustenabile, în urma scandalului DieselGate, de trucare a emisiilor de noxe cu ajutorul unor soft-uri speciale. Dacă în zona turismelor a anunțat lansarea a peste 20 de modele electrice până în 2025 și a confirmat începerea producției lui ID, primul său model neutru din punct de vedere al emisiilor de carbon pe tot parcursul vieții, dacă proprietarii aleg să alimenteze cu energie din surse verzi, la sfârșitul lui 2019, din toamnă, în premieră, gama VW T6.1 va avea și o versiune 100% electrică, dezvoltată de ABT. Da, de tuner-ul care până acum era vinovat pentru fel de fel de modele de performanță.

„e-T6.1" este animat de un motor electric cu o putere de 131 de cai și de o baterie cu o capacitate de 38,8 kWh sau de 77,6 kWh. Volkswagen mizează pe o autonomie de până la 400 de kilometri (NEDC) pentru Bulli-ul cu cea mai mare baterie, ceea ce în traficul real se va traduce printr-o încărcare la circa 300 de kilometri, o distanță mai mult decât suficientă pentru utilizarea comercială în ciclu urban.

Convențional, la lansarea pe piață, T6.1 va fi disponibil cu motoare diesel de ultimă generație, care corespund celui mai drastic standard de emisii, Euro-6d-TEMP-EVAP. Versiunea de bază cu tracțiune va avea un 2.0 TDI de 90 CP (+6 CP, față de modelul actual). La nivelul de putere următor, motorul 2.0 TDI va dezvolta 110 CP. Iar cele mai puternice versiuni, de 150 CP și 199 CP (2.0 TDI Biturbo), vor fi preluate de la T6. Opțional, motorul TDI de 150 CP poate fi comandat cu transmisie automată cu dublu-ambreiaj (DSG) și tracțiune integrală 4MOTION (manuală sau DSG). În timp ce versiunea de top de 199 CP va fi echipată standard cu DSG (opțional cu 4MOTION).

Infuzie de tehnologie

Servodirecția hidraulică de la T6 a fost înlocuită la T6.1 cu un sistem electromecanic, ceea ce a permis introducerea celor mai noi sisteme de asistență a șoferului, pentru a stabili noi standarde în siguranța și confortul autovehiculului. Noile sisteme de asistență includ asistența la vânt lateral, sistemul de menținere a benzii (Lane Assist), sistemul de ghidare automată la intrarea și ieșirea din parcare (Park Assist), sistemul Rear Traffic Alert, care protejează împotriva accidentelor în timpul mersului cu spatele și sistemul Trailer Assist. Identic cu cel de la fratele mai mare Crafter, acesta preia toate deciziile complicate pe care șoferul trebuie să le ia la deplasarea în marșarier cu o remorcă atașată.

Panoul de bord de la T6.1 a fost reconceput, pentru ca locul de muncă al șoferului să fie conectat la lumea digitală, prin integrarea Digital Cockpit și a celei de-a treia generații a sistemului de infotainment MIB3. Pe Multivan Highline, de exemplu, bordul digital dispune de un ecran de 10,25 inch și este completat de un MIB3 Discover Pro cu un display tactil de 9,2 inch, fuziunea dintre cele două sisteme creând un adevărat peisaj digital, cu afișaje și butoane aliniate pe o singură axă vizuală. De asemenea, cardul SIM integrat (eSIM) permite accesul la o nouă gamă de servicii și funcții online.

PASIUNE
Nelu Căpitanu și Florin Mirea, în picioare echipajul din sectorul C, în timpul concursului.

PESCUIT

Cum să iei bronzul mondial la crap

Echipa Asociației Județene a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi (AJVPS) Călărași a urcat pe podiumul Campionatului Mondial de Pescuit din Africa de Sud, la proba de pescuit crap.

COMPETIȚIA A FOST UNA EXTREM de disputată, cu 24 de echipe din toată lumea. Concursul a ținut 72 de ore fără întrerupere pe un lac aflat în plină savană, la 60 de km de cea mai apropiată localitate. Au fost câteva obstacole neprevăzute, dar pescarii români au reușit să le depășească.

„Pregătirile sunt foarte importante pentru un astfel de concurs. În primul rând, este vorba despre cunoașterea amănunțită a locului de pescuit, adâncimea apei, speciile care populează zona respectivă, istoricul competițiilor și despre orice altă informație care poate duce la capturi importante.

În Africa de Sud nu știam locul de pescuit, iar informațiile au fost greu de obținut. Ba mai mult, un mare dezavantaj al nostru a fost că, din cauza distanței și a costurilor, nu am putut să participăm la un antrenament prealabil pe pista de concurs. Noi am intrat direct în concurs atunci și a durat ceva timp până când băieții au reușit să facă profilul lacului, să stabilească adâncimea și așa mai departe. Ei sunt însă pescari de competiție, foarte bine pregătiți și au reușit să treacă peste acest obstacol", explică Liviu Coman, șeful lotului și director al AJVPS Călărași.

DE
MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

Cum se ajunge la Cupa Mondială

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi (AGVPS) din România este afiliată la Federația Internațională de Pescuit Sportiv (FIPS).

Echipa României a prins 367 de crapi în cele 72 de ore de concurs

În fiecare an se organizează competiții interne cu caracter național, participanții fiind doar de la cluburi afiliate la AGVPS. Aceste competiții nu au legătură cu Ministerul Tineretului și Sportului. Concursurile încep primăvara, sunt calificări, iar echipa care câștigă finala are dreptul să reprezinte România la Cupa Mondială organizată de Federația Internațională de Pescuit Sportiv. Aici se concurează la mai multe secțiuni, însă ai noștri participă la pescuitul de crap.

„Participarea la un astfel de concurs este foarte costisitoare. Există și sponsorizări, dar niciodată în măsura de a acoperi în totalitate cheltuielile. Membrii echipei mai vin și cu bani de acasă. În lumea lor este o mare bucurie, o mare satisfacție să câștigi un trofeu de genul acesta, e un lucru neprețuit", spune Liviu Coman.

O lansetă complet echipată costă de la 2.000 de euro în sus. La concurs, fiecare membru al echipei are voie să pescuiască cu două lansete odată. Dar toți au câte cinci-șase lansete la ei pentru a evita orice situație neprevăzută.

„La deplasarea în Africa de Sud a fost nevoie de 600 kg de nadă. Evident, nu am putut să o transportăm, așa că am fost nevoiți să o cumpărăm de acolo, la prețuri mult mai mari ca în România. A fost destul de dificil acolo, dar perseverența și priceperea băieților a făcut să reușim să urcăm pe podium, pe locul al treilea", adaugă conducătorul echipei.

Echipa AJVPS Călărași a fost înființată anul trecut când a și câștigat campionatul național primind dreptul de a participa la Cupa Mondială. Medalia de bronz este și „prima lor abatere", așa cum glumește Liviu Coman, conducătorul echipei. Sportivii sunt din București și Călărași și au vârste între 25 și 56 de ani.

Ei se antrenează preponderent pe lacul Sărulești pentru că au un protocol cu administrația lacului. De altfel, echipa se numește AJVPS Călărași – Lacul Sărulești. Anul trecut s-au mai antrenat și pe lacul Corbu din județul Constanța.

Aici nu există un antrenor ca la fotbal, băieții își împărtășesc experiența mereu, colaborează foarte bine.

La competiție sunt doi căpitani care nu concurează, dar au un rol foarte important. Ei au voie să patruleze pe baltă și să obțină informații prețioase pentru propria echipă. Pot transmite ce nadă merge, în ce zonă se prinde, cât de mari sunt capturile. Doar căpitanii au voie să intre la propriile standuri, să stea de vorbă cu membrii echipei, să participe la cântar.

Echipa este compusă din 6 titulari care pescuiesc câte doi. Mai sunt două rezerve care pot intra în concurs la nevoie. Dacă unul dintre titulari este epuizat psihic sau fizic în timpul celor 72 de ore de concurs, acesta poate fi înlocuit de o rezervă cu avizul arbitrilor. De reținut că pescarii nu au voie să părăsească standul decât pentru a merge la toaletă în cele trei zile de concurs.

„Un pescar sportiv trebuie să aibă o vedere foarte bună, să lanseze cât mai departe și cât mai precis, să fie rezistent la efort și la stres timp de trei zile non-stop și să aibă această nebunie frumoasă pe care numai pescarii o înțeleg", crede Liviu Coman.

O tonă de crap pentru locul 3

În Africa de Sud a fost o festivitate de deschidere impresionantă, competiția bucurându-se de foarte mulți competitori la toate tipurile de pescuit (de pe țărm, din barcă, lansări la distanță în mare, pescuit la crap, la răpitor, spinning, etc.).

„La festivitatea de deschidere au participat peste 1.500 de persoane din aproape toate țările lumii. După masa festivă, participanții au plecat la locul de pescuit , fiecare la secțiunea lui.

La crap, pe primul loc a fost Africa de Sud, care nu prea avea cum să piar-

ANTON IOAN ROMAN, din echipajul aflat în sectorul A, bucurându-se de o captură (stânga). Echipajul Emilian Paraschiv, Alexandru Vasile Gagiu din sectorul B (dreapta).

ECHIPA ROMÂNIEI

Reprezentativa României care a câștigat medalia de bronz la pescuitul de crap este formată din trei echipaje, fiecare având fiecare câte doi pescari (rândul de jos de la stânga la dreapta) - Emilian Paraschiv, Alexandru Vasile Gagiu, Nelu Căpitanu, Florin Mirea, Ioachim Ștefan Babiță, Anton Ioan Roman; (rândul de sus de la stânga la dreapta) două rezerve - Marian Orlando Florea și Constantin Dan; doi căpitani - Alexandru Alexandrescu, Adrian Theodor, Oliviu Orhei și șeful lotului - Liviu Coman. Toți sunt de la AJVPS Călărași.

dă, pentru că ei știau foarte bine locurile, pe doi a fost Franța, apoi am ieșit noi pe locul trei.

Cantitatea totală de pește prinsă de echipa noastră a fost de o tonă. Capturile nu au fost așa mari, cam la 2-3 kilograme. Cea mai mare captură a noastră a fost de 4,9 kg. Vă dați seama, la o tonă a fost muncă multă să tot scoți, să pui pe cântar", povestește conducătorul echipei.

În total, echipa noastră a prins 367 de crapi. Captura cea mai mare din concurs a fost de 8,190 kg și a aparținut echipei Franței. Africa de Sud a câștigat cu un total de 1.759 kg, urmată de Franța cu 1.100 kg.

La final a fost ceremonia de premiere, urmată de o masă festivă. Anul viitor, Cupa Mondială va fi organizată în Ucraina.

Am putea avea o Cupă Mondială în România

Oficialii români speră ca în toamnă să poată organiza, pe lacul Sărulești, o Cupă Mondială, tot la crap, dar în stilul plantat.

„La inițiativa noastră, sub egida AGVPS România și a FIPS, sper că vom reuși să organizăm, în septembrie, o Cupă Mondială la stilul plantat. Am dat invitațiile în Africa de Sud și a fost o bună receptivitate. FIPS a fost de acord, ar fi prima ediție și sper să avem răspunsuri favorabile. Acum așteptăm să vedem dacă va fi un număr rezonabil de participanți pentru a organiza această competiție", a spus Liviu Coman, directorul AJVPS Călărași.

LACUL DE ACUMULARE
Bloemhof Dam din Africa de Sud a găzduit Cupa Mondială de pescuit, secțiunea crap.

EI AU ALES ADEVĂRUL

TU?

www.BucurestiTV.net

SOLDAȚI CU GRIPĂ SPANIOLĂ, la fortul Riley, Kansas, în 1918

Gripa spaniolă omoară 5% din populația lumii

8/11 MARTIE 1918: SUNT CELE DOUĂ DATE VEHICULATE PENTRU ÎNREGISTRAREA primului caz de gripă spaniolă, pandemia care a omorât între 50 și 100 de milioane de oameni, adică până la cinci la sută din populația lumii. Primul caz ar fi apărut la fortul Riley, în Kansas, la un soldat american care luptase în Europa, în Primul Război Mondial. Oamenii infectați făceau febră, respirau cu greutate, iar pielea lor avea o tentă albăstruie. Apoi, vomitau sânge și ajungeau să se înece cu propriile fluide.

Pandemia a afectat mai ales Europa, Statele Unite, India, Australia și chiar și insule din Pacific. Până la 20 la sută din toți cei infectați au murit. În America, în 1918, speranța de viață a scăzut cu 12 ani, la 36,6 ani pentru bărbați și 42,2 ani pentru femei.

Premierul britanic Lloyd George a fost printre primii europeni care a luat gripa spaniolă, în Manchester, când a fost să primească cheile orașului. Și despre președintele american Woodrow Wilson s-a speculat că s-a îmbolnăvit de gripă spaniolă. Aflat la Conferința de Pace de la Paris, în aprilie 1919, a leșinat în timpul negocierilor, slăbit din cauza bolii.

Deși boala creată de o tulpină a virusului aviar H1N1 s-a numit „gripă spaniolă", nu a apărut în Spania. Fiind război, cele mai multe țări au ținut secrete decesele, ca să nu afecteze moralul populației. Spania, fiind neutră, a relatat pe larg despre cazurile de gripă.

Pandemia s-a încheiat în vara lui 1919.

8-14 MARTIE

Watson primește un telefon

10 martie 1876: Alexander Graham Bell a efectuat cu succes primul apel telefonic, spunând: „Domnule Watson, vino aici; am nevoie de tine". Bell suna din laboratorul său din Boston, iar Thomas Watson, asistentul său, se afla în camera alăturată. Istoria acestui prim apel este relatată în jurnalul lui Bell: „Spre încântarea mea, a venit și a declarat că a auzit clar ceea ce i-am spus". Totuși, în ultima vreme, sunt tot mai frecvente acuzațiile că, de fapt, Bell a furat invenția unui alt cercetător, Elisha Gray.

Proclamația de la Timișoara

12 martie 1990: A fost adoptată Proclamația de la Timișoara, în cadrul unei manifestații populare desfășurate în Piața Operei. Documentul a fost redactat de George Șerban, ales ulterior deputat pe listele PNȚCD. Punctul 8 al Proclamației a rămas celebru: „Propunem ca legea electorală să interzică pentru primele trei legislaturi consecutive dreptul la candidatură, pe orice listă, al foștilor activiști comuniști și al foștilor ofițeri de Securitate".

Atentatele de la Madrid

11 martie 2004: Explozii coordonate la o oră de vârf, între 7.39 și 7.42, în patru trenuri madrilene omoară 192 de oameni, printre care și 16 cetățeni români. Alte circa 2.000 de persoane au fost rănite. Ulterior, patru suspecți au murit într-o explozie sinucigașă, alți 29 au ajuns în fața judecătorilor, iar din aceștia 21 au fost condamnați. Doi dintre acuzați au primit sentințe care au cumulat 40.000 de ani de închisoare. Acesta a fost cel grav atentat terorist din Spania.

Magic FM
always great music

magicfm.ro

Download on the App Store
GET IT ON Google Play

ABONEAZĂ-TE!

MODALITĂȚI DE ABONARE:

- Online, prin card, la www.newsweek.ro/abonamente
- Prin ordin de plată în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: 38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor
- La toate oficiile poștale
- La firmele de abonamente:
  - Manpress Distribution București
  - Calliope S.R.L. Ploiești
  - Cuget Liber S.A. Constanța

Pentru informații și reclamații abonamente *Newsweek România*:

- E-mail: abonamente@newsweek.ro.
- Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 și 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteți talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., București, B-dul Mărăști nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

PLATA SE VA EFECTUA PÂNĂ LA DATA DE 25 A LUNII ÎN CURS PENTRU CA LIVRAREA ABONAMENTULUI SĂ ÎNCEAPĂ DE LA DATA DE 1 A LUNII URMĂTOARE. DACĂ PLATA SE EFECTUEAZĂ DUPĂ DATA DE 25, DATA DE ÎNCEPUT A ABONAMENTULUI SE DECALEAZĂ CU O LUNĂ.

Talon de abonament

ROMÂNIA Newsweek

Nume, prenume .....
Str..... Nr....., Bl....., Sc....., Et....., Ap.....
Localitate ..... Județ / Sector .....
Cod poștal..... Telefon..... E-mail.....

Am achitat suma de ..... lei cu ordin de plata nr. ..... din data .....
către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal 38847674, în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor.

Abonamentul va începe din luna .....

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicație și livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poștei Române sau firmei de distribuție care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-ați abonat și să vă ținem la curent cu diverse informații despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriți aceasta, bifați ☐ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiați de dreptul de acces, de intervenție asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveți dreptul să vă opuneți prelucrării datelor personale care vă privesc și să solicitați ștergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteți adresa cu o cerere scrisă, datată și semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiției.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal și să le dezvăluie terților conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări și să solicit ștergerea datelor adresându-mă societății NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A) CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPARĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B) PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sectorul 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

REDUCERE de până la 20% față de prețul revistei la chioșc

Tip abonament / Perioada	1 lună	3 luni	6 luni	12 luni
PRINT (revista tipărită; acces parțial online; newsletter)		**139lei**	**259lei**	**499lei**
PRINT + DIGITAL (revista tipărită; acces total online, inclusiv arhivă; newsletter)		**169lei**	**319lei**	**619lei**
DIGITAL (acces total online,inclusiv arhivă; newsletter)	**18lei**	**49lei**	**89lei**	**169lei**

Revista *Newsweek România* este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României. Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă. Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele **0374.00.23.81 / 0374.00.23.82** sau prin e-mail, la adresa: **abonamente@newsweek.ro.**

Vrancart®

Aproape de tine, aproape de natură

rompaper

Producem cu mândrie, în ROMÂNIA:
- hârtie pentru carton ondulat
- carton ondulat și ambalaje din carton ondulat
- hârtii igienico-sanitare

Suntem prietenoși cu natura:
- colectăm la nivel național peste 30% din deșeurile din hârtie și carton

ROMANIAN GOOD - BUN ROMÂNESC

Produs în ROMÂNIA

Strada Ecaterina Teodoroiu 17, Adjud - VN
T: +40 (237) 64 08 00, F: +40 (237) 64 17 20
www.vrancart.ro | office@vrancart.com